

ŽUBOR

List učenika i učitelja

Osnovne škole Bratoljuba
Klaića, Bizovac

Godina XXVI

Broj 26

Lipanj 2017. godine

Tema broja SVIJET

TREĆE OSVOJENO MJESTO NA DRŽAVNOJ RAZINI IZ TEHNIČKE KULTURE

INTERVJU S NAŠOM BIVŠOM UČENICOM: LANOM PRANJEŠ

PROMOCIJA FILMA „PARAOLIMPIJSKI ŠKOLSKI DAN“

NA PROMOCIJI FILMA UZBUNA NA ZELENOM VRHU

SUDJELOVANJE U PROJEKTU „ZELENA I PLAVA ČISTKA“

Školske novinarke: Tena Vidaković, Elena Vidaković, Emily Cesarec i Nicol Cesarec

Dragi čitatelji,

Predstavljamo vam novi broj našeg časopisa „Žubor“, točnije vašeg časopisa koji smo pripremili samo za vas. Mi, školske novinarke, cijelu školsku godinu prikupljali vijesti kako bi ovaj časopis „žuborio“ zanimljivim sadržajem. Tema časopisa je svijet, a mi se nadamo da ćete svi pronaći po nešto za sebe, jer smo se zaista trudili u ovom projektu. U ovom časopisu moći ćete pronaći puno zanimljivih tema: od događanja u školi do zanimljivosti o našim nas-

tavnicima i učenicima. Ove školske godine naš novinarski tim čine: Nicol Cesarec, Elena Vidaković, Tena Vidaković i ja - Emily Cesarec. List smo tijekom školske godine stvarali s našom mentoricom Katarinom Antolašić. Kao glavna urednica, želim vam svima ugodnu zabavu tijekom čitanja našega časopisa „Žubor“. Mi smo odradili svoj posao, a sada ste na redu vi - čitajte!

Emily Cesarec, glavna urednica

ŽUBOR

Broj 26, godina XXVI

Lipanj 2017. godine

Žubor

Školski list Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac

IZDAVAČ:

Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac

ADRESA:

Ulica dr. Franje Tuđmana 1

ZA IZDAVAČA:

Ante Lovrinčević, ravnatelj škole

LEKTURA:

Katarina Antolašić, profesorica hrvatskog jezika i književnosti i diplomirana knjižničarka

UREDNIŠTVO LISTA:

Emily Cesarec, 8. b

Nicol Cesarec, 7. a

Elena Vidaković, 7.b

Tena Vidaković, 7.b

GLAVNA UREDNICA:

Emily Cesarec, 8.b

ZAMJENICA GLAVNE UREDNICE:

Tena Vidaković, 7.b

ODGOVORNA UREDNICA:

Katarina Antolašić, profesorica hrvatskog jezika i književnosti i diplomirana knjižničarka

NASLOVNICA:

Školske novinarke proučavaju svijet

14.

Dva ljeta u prirodi

U ovom broju:

<i>Područne škole</i>	4
<i>Izvannastavne aktivnosti</i>	6
<i>Tema broja: svijet</i>	16
<i>Aktivnosti u školi</i>	22
<i>Sport</i>	28
<i>Književni susreti</i>	33
<i>Uspjeh naših učenika</i>	36
<i>Natjecanja</i>	38
<i>Upoznajmo naše nove djelatnike</i>	41
<i>Tematski članak</i>	44
<i>Filmska recenzija</i>	45
<i>Zabavni kutak</i>	46
<i>Literarni kutak</i>	47
<i>Strip: Put oko svijeta</i>	49

Snježne radosti u Cretu Bizovačkom

Učenici uživaju u snježnim radostima

Vrativši se sa zimskih praznika, učenice i učenici područne škole Cret Bizovački, iskoristili su snijeg te su učiteljice na zraku održale nastavu tjelesne i zdravstvene kulture. Toga dana učenici su s velikim nestrpljenjem očekivali izlazak na snijeg. Dobro obučeni, i sanjajući se, uživali su na ovom satu.

Tekst napisala, Ana Čadek, učiteljica razredne nastave

PODRUČNA ŠKOLA - BROĐANCI

Pripremila: Gordana Vuković, učiteljica razredne nastave

U nedjelju, 23. listopada 2016. godine, učenici područne škole Brođanci obilježili su Dane kruha na Misi zahvalnici. Tim činom izrazili su zahvalnost za plodove zemlje

Za plodove Bogu hvala

Igrokaz „Za plodove Bogu hvala“ vježbali smo tijekom listopada i na kraju ga vrlo uspješno odgumlili u crkvi pred mnoštvom župljana. Mali zbor pratio je pjesmom skupinu glumaca.

U uljepšavanju scene pomogla nam je naša učiteljica likovne kul-

ture - prof. Sara Anušić. Svi smo zajedno, timskim radom, uspjeli zahvaliti Bogu za plodove koje smo ubrali na našim njivama. Poslijе svete mise i blagoslova kruha, svi župljani mogli su kušati pekarske delicije koje su pripremile naše vrijedne mame i bake te ih zaliti kapljicom misnog vina. Pro-

stor crkve ispunio se radošću, veseljem i zajedništvom.

*O jeseni, tebi hvala,
za sve što si nama dala.
A bogatstvo krila tvog,
neka čuva dobri Bog.*

Učenici, učiteljice razredne nastave, kuharica, pedagoginja te predstavnik Unijepapira Miroslav Weber

TEKST PRIPREMILA: KATARINA ANTOLAŠIĆ, ŠKOLSKA KNJIŽNIČARKA

Dana 12. listopada 2016. godine područnu školu Habjanovci posjetio je Miroslav Weber, predstavnik Unijepapira. Razlog njegova dolaska u našu školu je primopredaja multifunkcionalnog uređaja za printanje i fotokopiranje

ZAŠTITIMO NAŠ OKOLIŠ

Područna škola Habjanovci osvojila je nagradu, jer je pobijedila na natječaju koji na državnoj razini, organizira **Unijepapir**. Naši su učenici i učitelji te mještani Habjanovaca svojim višemjesečnim prikupljanjem staroga papira osvojili peto mjesto te novčanu nagradu u iznosu od 1 000 kn. Skupili su sve zajedno čak 8 140 kg starog papira tijekom ove godine. Naime, ovo je već treći puta da su učenici i učiteljice ovom akcijom osvojili nagradu; u školskoj 2012./2013. godini osvojili su drugo mjesto te novčanu nagradu u iznosu od 5 000 kn, od koje su kupili zavjese, dvoje elan švedske ljestve te CD player.

Predstavnici Unijepapira te su im godine poklonili majice. U školskoj 2013./2014. godini osvojili su treće mjesto te novčanu nagradu u iznosu od 2 000 kn kojom su kupili LCD (projektor) s platnom.

Novcem koji dobiju od starog papira učenici odlaze u kino, kazalište te na izlete.

Učiteljice područne škole Habjanovci mogu se pohvaliti jako dobrom suradnjom s mještanim Habjanovaca. Osim toga, imaju i vanjske suradnike iz Bizovca: Mandu i Branka Glavaševića te jako dobru suradnju s firmom Montelo, tj. vlasnikom Vladom Novoselićem i njegovim djelatnicima koji organizi-

raju prijevoz papira.

Ovom akcijom skupljanja starog papira učitelji i djelatnici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac žele istaknuti da je recikliranje starog papira bitno radi: očuvanja šume, prirode, štednje energije i prirodnih resursa te smanjenje količine otpada na odlagalištima. Također bismo željeli istaknuti akciju prikupljanja čepova koji djelatnici područne škole Habjanovci već godinama provode. Naime, riječ je o projektu pod nazivom „Plastičnim čepovima do skupih lijekova“ koji provodi Udruga oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske (UOLL) kojoj se možete priključiti i vi.

UČENICI I UČITELJICA ISPREĐ KONKATEDRALE SVETOG PETRA I PAVLA

PRIPREMILA: MIA GARDILO, VANJSKA SURADNICA

OSVOJENE NAGRade ZA NAJLJEPŠE LIKOVNE RADOVE

Dana 7. listopada 2016. godine, povodom Dana meda, učenici četvrtog razreda s učiteljicom Valerijom Čandrlić posjetili su Trg Ante Starčevića u Osijeku...

Tamo smo vidjeli mnoge proizvo-

de napravljene od meda. Nakon toga smo posjetili konkatedralu Svetog Petra i Pavla gdje smo ušli i pomolili se. Malo smo obišli katedralu. Krenuli smo prema pozornici jer je bio naš red da nastupamo. Predstavili smo dva igrokaza, jednu recitaciju i jedan plakat. Čak

su moje prijateljice, Nika, Eva, Lea, Dora, Lucija i Mateja, osvojile nagradu za najljepši likovni rad. Pogledali smo i druge nastupe, kušali med i kupili neke proizvode. Zaista smo se zabavili s učiteljicom Valerijom, ona je najbolja.

TERENSKA NASTAVA

Tekst pripremila: Ivana Oremuš,

učiteljica razrede nastave

Učenici maticne škole Bizovači područne škole Cret Bizovački

2. svibnja 2017. godine učenici 1. razreda iz Bizovača i učiteljice Ivana i Tihana te svi učenici područne škole Cret Bizovački s učiteljicama Anom i Mirjanom krenuli su vlakom u Osijek

Najprije smo posjetili **Muzej likovnih umjetnosti**, pod vodstvom likovne pedagoginje Kristine Delalić Vettengl, koja nam je na zanimljiv način predstavila izložbu Ivana Faktora. Upoznali

smo se s pojmovima: suvremena umjetnost, portret, autoportret, film, fotografija, instalacija.... Na samom kraju, pojedinačno i u skupinama, snimili smo svoj kratki film. Uslijedila je šetnja uz

Dravu i vožnja kompom do Zoološkog vrta. Nakon razgledavanja životinja, igre na dječjem igralištu, osvežili smo se sladoledom i radosni ali i umorni vratili svojim kućama.

Nastava na svježem zraku

PREMIJERA FILMA - UZBUNA NA ZELENOM VRHU

Tekst napisao: Boris Oremuš, vanjski suradnik

Dana 26. siječnja 2017. godine učenice i učenici Osnovne Škole Bratoljuba Klaića, Bizovac krenuli su u kino Urania pogledati premijeru filma Uzbuna na Zelenom vrhu...

Putovanje do Osijeka

Po učenike i učitelje došao je autobus na kat koji je, prije nego što je došao u matičnu školu u Bizovac, obišao i druga sela: Habjanovce, Samatovce, Novake, Brođance i Cret Bizovački. Nakon kratkog obilaska krenuli su prema Osijeku. Kada su stigli tamo, već je bio mrak. Učenice i učenici su, nakon što su izašli iz autobusa, stali u red i strpljivo čekali kokice, sok, čips i ostale grickalice, kako bi im gledanje filma bilo još zabavnije.

Upoznavanje s glavnim glumcima filma

Kada su sjeli na svoje mjesto, fotograf jednog osječkog portala sve ih je zajedno fotografirao. I tako je film počeo! Bio je fantastičan, a likovi iz filma bili su baš

onakvima kakvim su ih učenici zamišljali. Uživali su u svakom kadru. Bilo je tu strašnih, smješnih i tužnih scena. Ali to nije čak ni najbolji dio. Svi su se jako iznenadili kada su shvatili da su za vrijeme filma u publici sjedili glumci. Učenici su zbog toga bili jako ushićeni. Zaposlenica kina Uranije rekla je učenicima da glumcima i redateljici filma mogu postaviti nekoliko pitanja, što su rado i učinili. Oni su bez ikakvog problema odgovorili. To je za učenike bilo jedno nezaboravno iskustvo.

Šećer na kraju...

Nakon filma pješice su se uputili prema obližnjem McDonald'su gdje su ih dočekali ljubazni djelatnici. Svatko je naručio nešto za pojesti i nakon što su se najeli i porazgovarali s njihovim prijateljima, krenuli su kući puni doživljaja. Autobus ih je ostavio na njihovim stanicama.

na premijeri filma bili su glumci Marko Tocilj (Koko) te Lucija Philips (Emica)

UČENICE SUDJELUJU U RADIONICI „SLIKAM I PRIČAM“

Tekst pripremila: Katarina Antolašić, školska knjižničarka

NA JEDAN BILI SMO PISCI

Dana 12. prosinca 2016. godine učenice trećeg i četvrtog razreda (Tena, Sara, Ela, Petra, Larisa, Luna, Nika i Stela) uputile su se sa školskom knjižničarkom - Katarinom Antolašić u udrugu "Dokkica" koja se nalazi u Osijeku...

Najime, prije samo mjesec dana dobili smo e-mail u kojem smo mogli vidjeti različite aktivnosti koje se, u sklopu programa "Naš dan u Dokkici", održavaju tijekom ove školske godine. Budući da u našoj školi postoje pravi mali pisci, mi smo se odlučili za radionicu izrade slikovnice "Slikam i

pričam" koju je kroz dva školska sata na vrlo zanimljiv način vodila **Manuela Polak**, studentica knjižničarstva. Na ovu se radionicu odazvalo njih osam te smo svi zajedno jedno jutro krenuli vlakom u Osijek. Kada smo došli u Dokkicu, odmah smo se izgubili u svijetu mašte, vila, kraljica,

kraljeva...taj su dan učenice, uz pomoć kartica na kojima su bili naslikani likovi iz bajki, sami napisali slikovnicu, i to ne običnu slikovnicu već taktilnu. Kući smo se vratili puni novih ideja, većinu vremena listajući našu novu slikovnicu koju smo izložili u školskoj knjižnici.

Radionicu u kojoj su učenice stvarali slikovnicu vodila je Manuela Polak, studnetica knjižničarstva

Lijepo smo se zabavile radeći slikovnicu. Kada smo završile naše priče, spojili smo ih u jednu slikovnicu. U udruzi Dokkica najviše mi se svidio veliki plastični lav te cipele napravljene od kaširanog papira. Na našem putovanju bilo je vrlo zabavno i poučno jer smo putem do Dokkice upoznale nove ulice. Meni se udruga jako svidjela i svima ju preporučujem.

Stela Rukavina, 4. razred

Učenici i profesori slušaju predavanja

Pripremila: Emily Cesrec, školska novinarka

U zdravom tijelu zdrav duh

Dana 8. rujna 2016. godine obilježili smo *Međunarodni dan fizikalne terapije*. Povodom toga dana mi, učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac, uputili smo se prema našim Bizovačkim toplicama

Što znači biti fizioterapeut

Krenuli smo prema „izvoru“ fizikalne terapije i termalne vode. Tamo su nas srdačno dočekali djelatnici koji su od glave do pete bili obučeni u bijelo - to su bili fizioterapeuti. Na početku smo odgledali i odslušali prezentaciju pod nazivom „*Što znači biti fizioterapeut*“ koju je predstavio fizioterapeut **Ivan Žilić**. Uz tu

smo prezentaciju zaključili da biti fizioterapeut ne znači samo masirati ljude već im pomoći da se osjećaju bolje i pokretnije. Zatim smo slušali predavanje o Bizovačkim toplicama i izvoru termalne vode.

Naučili smo što je mediotaping

Nakon prezentacije uslijedio je najzanimljiviji dio: fizioterapeut **Marko Marenjak** održao je pre-

davanje i radionice o mediotapingu. U pomoć su mu uskočili učenici koji su imali problema s pokretljivošću. Govorio nam je i o fizikalnoj terapiji i sreći koju osjećate kada imate mogućnost nekom pomoći. Nadam se da će netko od naših budućih srednjoškolaca nakon ovoga predavanja poželjeti postati fizioterapeut. I zapamtite, samo se pokretom može ostati zdrav!

MEDIOTAPING

Podržava mišiće, poboljšava mišićnu kontrakciju kod oslabljenog mišića, umanjuje mišićni zamor, umanjuje grčeve i nastanak mišićnih ozljeda, povećava opseg pokreta i uklanja bol, poboljšava protok tjelesnih tekućina, poboljšava krvnu i limfnu cirkulaciju, smanjuje upalne procese te poboljšava stanični metabolizam...

UPOZNALI SMO SE SA ZANIMLJIVOM TRADICIJOM

TEKST PРИПРЕМИЛЕ: NICOL CESAREC I TENA VIDAKOVIĆ, ŠKOLSKE NOVINARKE

Nives Beissmann i učenici naše škole

Dana 17. veljače 2017. godine učenici sedmih razreda, u pratnji vjeroučitelja Slavena Školkog, profesorice hrvatskog jezika Zdenke Bogović i školske knjižničarke Katarine Antolašić, krenuli su vlakom u Osijek, točnije u Židovsku općinu, Osijek

Predavanje o židovskoj tradiciji

Famo ih je dočekala gospođa Nives Beissmann, voditeljica nedjeljne škole u Židovskoj općini te Dora Purgar, učenica Gimnazije Gaudeamus. Tijekom njihova gostovanja, učenica Dora održala je predavanje o povijesti židovskog naroda. Učenici su saznali mnogo zanimljivih informacija. Prije ovog predavanja, s vjeroučiteljem – Slavenom Školkom, naučili su mnogo o Židovima, a ovo je

predavanje bilo samo nadograđivanje naučenog znanja. Na predavanju su učenici saznali nekoliko informacija o stradavanju Židova tijekom Drugog svjetskog rata, menori (sedmokraki ili osmokraki svijećnjak), običajima vezanim za Hanuku (židovski blagdan), Tori (sveta knjiga Židova) te to da je Šabat blagdan koji počinje petkom navečer, a traje do subote ujutro.

Naše se predavanje nastavilo

Učenici te profesori u znak zah-

valnosti zbog srdačne dobrodošlice poklonili su učenici Dori te voditeljici Nives bombonjeru. Nakon zanimljivog predavanja posjetili su spomenik *Majka i dijete* koji se nalazi u Parku Oscara Nemana, a putem do osječke konkatedrale svetog Petra i Pavla Apostola, saznali su nešto o spomeniku u obliku Davidove zvijezde koji se nalazi u Ulici Hrvatske Republike. Pred kraj putovanja, napokon su dočekali svoj „doručak“ u McDonald'su te krenuli svojim kućama.

Učenici 6. b razreda s učiteljicom Emilijom Savić

Pripremila: Nicol Cesarec, školska novinarka

Naši mali ekolozi spašavaju Zemlju

Već dugi niz godina naša se škola uključuje u projekt Zelena i Plava čistka kako bi očuvali svoj planet Zemlju

Što je Zelena i Plava čistka?

Kao i svake godine, učenice i učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac s nastavnicom Emilijom Savić uključili su se u akciju čišćenja okoliša - Zelena i Plava čistka. Dali su svoj veliki doprinos u očuvanju okoliša, odlaganjem i odvajanjem otpada. Ovakvim aktivnostima postaju pozitivan primjer ostalim učenicima te tako podižu svijest o očuvanju okoliša. Veliki broj odgojno-obrazovnih ustanova uključuje se svake godine u ovaj projekt, a broj uključenih ustanova postaje iz

godinu u godinu sve veći i veći. Cilj prošlogodišnjih aktivnosti

subotu, 22. travnja 2017. godine na Dan planeta Zemlje.

I naša se škola uključila u ovaj projekt...

Učenici sudjeluju u akciji čišćenja okoliša

ovog projekta bio je podići svijest građana, pogotovo mladih. Projekt Zelena i Plava čistka održana je u

Naša se škola uključila u ovaj projekt prvi dan nakon proljetnih praznika, u ponedjeljak 24. travnja 2017. godine. Ova je akcija bila ujedno priprema za rujan 2018. godinu kada će se održati do sada najveća globalna akcija čišćenja, odnosno dan kada će sve zemlje svijeta počistiti svoj okoliš. Svi građani moraju paziti na svoju Zemlju, jer ipak je to mjesto na kojemu će odrasti njihova djeca.

Vjeroučiteljica Marina Školka s učenicima petih i osmih razreda

Prepared by: Marina Školka, teacher

OBILJEŽILI SMO PREDUSKRSNO VRIJEME

Svake godine, krajem korizmenoga vremena, učenici naše škole odlaze u matičnu crkvu moliti pobožnost križnoga puta

U pripremi za ovu pobožnost, učenici svoj hod Kalvarijom izražavaju molitvom koju sami sastavljaju kao hod u zajedništvu s Isusom.

Cilj pobožnosti križnoga puta poziv je koji znači biti bliže Isusu ali i poziv koji znači biti bliže sebi i bližnjima.

Razmatrajući Isusov križni put, otkrivamo i vlastiti križ, osobne križne putove. Dovoljno je upitati se: tko nije nikada bio nesretan, tužan, razočaran, ostavljen, osamljen, napušten i zaboravljen? Nema nas takvih. Svi trpimo. Svatko ima svoj križ. Unatoč toj spoznaji,

križ i trpljenje su osporavani u našem vremenu. Vizija bijega od križa, kao da je postala glavna tema moderne svagdašnjice. Međutim, Isus nas svojim trpljenjem uči da je pobjeda upravo u prihvaćanju križa i muke. Dakle, prihvataći svoj križ u životu ili ga odbacivati, nije sporedna životna stvarnost. Naprotiv, ona je ključni životni izbor. Prihvaćajući svoj križ, svjedoci smo da pripadamo Isusu, da smo sudionici Njegove patnje. Ali još smo više svjedoci pobjede Njegova uskrsnuća. Pobjeđujući kušnje i svakodnevne poteškoće, mi postajemo

„Isuse, molim te da svatko voli i poštuje svoju i nebesku Majku te da prepozna u njoj ljubav i snagu koju ona daruje. Da svaka majka nikad ne ostavi svoje dijete na njegovom putu te da joj to dijete bude tvoj blagoslov.“

sve bliži Kristu ali i sve više ljudi, osjetljivi za bližnjega. Svakom takvom pobjedom, raste u nama i približava se radost Uskrsa.

Učenici sudjeluju u radionici „Crtamo i istražujemo“

Pripremila: Katarina Antolašić, školska knjižničarka

Zaigraj klikeraj

Klikeraj je udruga koja promiče i potiče razvoj djece. Svoj cilj pokušavaju ostvariti nizom aktivnosti: stručnom edukacijom, razvojem i izradom didaktičkih sredstava te nizom radionica. U ovaj projekt uključile su se i psihologinja Zvončica Kučanda i školska knji-

žničarka Katarina Antolašić te su s našim učenicima sudjelovale u **Proljetnoj školi kreativnosti**.

Naime, cilj ovog događanja bio je okupiti 110 učenika iz 18 škola iz Slavonije (Đakovo, Gunja, Našice, Račinovci, Semeljci, Slavonski Brod te Bizovac). Proljetna škola kreativnosti nastavak je pro-

jektnih aktivnosti koje se u spomenutim školama provode posljednjih mjeseci. Riječ je o programu poticanja kreativnog mišljenja za darovite učenike četvrtih razreda. Učenici su sudjelovali u radionicama iz područja priče, emocionalne inteligencije, filma, ekologije, likovne kulture i robotike.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

Rezultati radionice Animacija (1), radionica Prepoznavanje i iskazivanje osjećaja (2), naš učenik Ivan sudjelovao je u radionici Što će odjenuti (3), Luna i Stela u svom „filmu“ na radionici Animacija (4), radionica Crtamo i istražujemo (5), radionica Naša priča (6)

Djeca uživaju u prirodi

Đva sijepa dana U PRIRODI

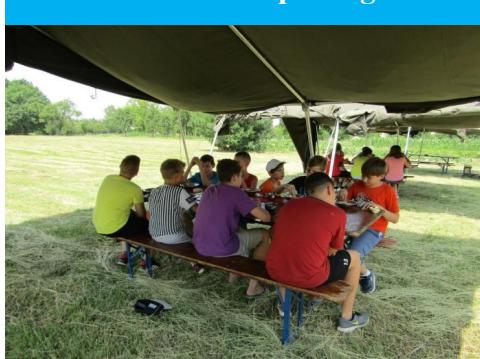
Tekst pripremio: Slaven Školka, vjeroučitelj

Kamp za djecu i mlade „Bizovac 2016. godine“ nastao je suradnjom Župe sv. Mateja iz Bizovca, Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac, Općine Bizovac, DUZS-a (Državna uprava za zaštitu i spašavanje), Udruge izviđača „Slavonski hrast“, iz Osijeka i Gradskog društva Crveni križ iz Osijeka

Okupljanje različitih generacija

Okupljanjem nekoliko generacija učenika, tijekom 24. i 25. lipnja 2016. godine na zemljištu iza crkvenog dvorišta, obilježen je kraj katehetske godine koja se održavala tijekom školske 2015./2016. godine. Pozvani su bili svi sudionici župne kateheze u Župi sv. Mateja u Bizovcu, a odazvalo se 70 učenica i učenika uzrasta od 3. razreda osnovne škole (prvopričesnička generacija) do 2. razreda srednje škole (ovogodišnji krizmanici). Pozivu su se odazvali i učenici iz susjedne župe Sv. Ane iz Brođana-

Odmor nakon napornog rada

ca. Uz učenike Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac, u održavanju Kampa svoj veliki doprinos dali su i izviđači iz Udruge izviđača „Slavonski hrast“ iz Osijeka, „Suncokret“ iz Čepina i „Klasje“ iz Đakova.

Kako smo organizirali kamp?

Kamp je pripremljen s ciljem da učenici dožive iskustvo međusobnog druženja u prirodi, uz promidžbu izviđačkih aktivnosti ali i uz odgovorno izvršavanje svojih obveza tijekom održavanja Kampa. Održana je i prezentacija rada terenske jedinice Crvenog križa iz Osijeka koji su imali radionicu u kojoj su sudjelovali i učenici. Vođenje Kampa preuzeo je međunarodni izviđački instruktor Zdenko Popović Pop koji je za tu ulogu angažirao izviđače. Za pripremanje obroka zadužena je bila školska kuvarica Marijana Jovinac.

Zajednički zbor pred šatorima

Skautsko trostruko načelo

Tijekom dvodnevног druženja i izvršavanja brojnih pojedinačnih i grupnih obveza, istaknuto je skautsko trostruko načelo: Bog, prijatelji i ja. Vjera u Boga, povjerenje u bližnjega i spremnost pomoći drugima te izgraditi samopouzdanje, bez ekrana i mobitela, u ozračju zajedništva - to je sve ostvareno u uvjetima prirode. Naravno, bilo je mobitela, ali njihova je uloga bila minimalizirana, kako bi se smanjila zabrinutost roditelja. Za učenike iz Bizovca ovo je bilo prvo iskustvo smještaja i noćenja pod šatorima kao i prehrane u uvjetima izviđačkog Kampa. Svoje povjerenje i oduševljenje pokazali su roditelji, dajući svoju pisanu suglasnost, a svi oni koji su došli u „izvidnicu“, iskazali su svoje oduševljenje riječima: „Prava stvar za našu djecu.“

Kako je sve počelo?

Ovo će iskustvo ostaviti dubok trag u njihovom djetinjstvu. Da sve bude „pod kontrolom“, svoj doprinos dalo je poduzeće Sanitacija koje je obavilo tretiranje obližnje prirode protiv komaraca i krpelja. Sve je započelo okupljanjem svih u petak, 24. lipnja u 10.00 sati, zaduživanjem opreme i podizanjem Kampa. Za svakog pojedinca

bila je to prilika da nauči „podizati“ šator ali i sastaviti vojnički krevet. Zajednički zbor ispred šatora, himna i pozdrav, izazvali su „buđenje“ emocija koje su se do sada mogle vidjeti samo u nastupima hrvatskih sportaša na velikim natjecanjima. Društvena večer, uz logorsku vatru (paljenje vatre bez šibica i upaljača), te brojne igre i skečevi, ostat će učenicima u velikom sjećanju.

Učenici su sudjelovali u različitim aktivnostima

Brojne izviđačke radionice (penjanje po drvetu uz pomoć užeta, podizanje šatora Sahara, gađanje lukom i strijelom, izviđačke igre) i radionica članova Crvenog križa pokazali su da u prirodi vrijeme nikada nije izgubljeno, već svaka aktivnost služi izgradnji osobe i kulturi međusobnog komuniciranja i poštivanja. Zatvaranje kampa i odlazak sudionika kućama uslijedio je nakon „rušenja“ kampa i pakovanja opreme te odvoza opreme u skladište Državne uprave za zaštitu i spašavanje. Ovogodišnji krizmanici pokazali su tijekom svoje potvrde za sakrament, veliko zanimanje za održavanje dvodnevнog druženja u prirodi. Župnik vlč. Zoran Ćosić podržao je inicijativu i prepustio Od-

boru za mlade pri ŽPV koordinaciju realizacije Kampa. Župa je ujedno pokrila troškove koji su nastali za pripremanje obroka za sve sudionike „Kampa za djecu i mlade u Bizovcu 2016. godine“.

Ništa ne bismo mogli bez suradnje...

Suradnjom između naše škole, Općine, Izviđača, DUZS-a i Crvenog križa ostvareni su rezultati koji najavljuju istu inicijativu za sljedeću katehetsku godinu. Očekuje se da Kamp traje dan duže, te da i roditelji dobiju mogućnost uključivanja kroz svoje doprinose kako bi se ostvarilo partnerstvo župa-škola-obitelj i ujedno povećao interes kod djece za ovakve aktivnosti.

”
Zajednički zbor ispred šatora, himna i pozdrav, izazvali su „buđenje“ emocija koje su se do sada mogле vidjeti samo u nastupima hrvatskih sportaša na velikim natjecanjima.
“

UPOZNALI SMO DALEKE KRAJEVE

Sve je počelo još u rujnu, kada smo na eTwinning portalu pronašli tekst jedne učiteljice iz Slovenije gdje je pisalo da se svi zainteresirani učitelji te učenici škole mogu uključiti u projekt razmjene božićnih čestitki

Pripremila: Zvončica Kučanda, psihologinja

Učenici trećeg razreda sa svojom učiteljicom - Brankom Kranjčević napravili čestitke

IZRADA ČESTITKI

Psihologinja Zvončica Kučanda predložila je suradnju u navedenom projektu našoj učiteljici trećeg razreda - Branki Kranjčević koju je ona spremno prihvatile. Osim naše škole, u projekt se uključila još 31 škola iz Europe, Azije i Afrike. Tijekom ovog projekta učenici trećeg razreda izrađivali su čestitke (po jednu za svaku školu), kako bi na kraju svaka škola dobila 31 božićnu čestitku i to putem tradicionalne pošte.

TEKST NA HRVATSKOM I ENGLESKOM JEZIKU

Tekst je u čestitki napisan na materinskom jeziku, pored kojeg se nalazio tekst na engleskom jeziku, kako bi svako dijete moglo razumjeti ono što su naši učenici napisali. Svaka škola napravila je i svoju geografsku kartu kako bi učenici mogli potražiti iz koje zemlje koja čestitka stiže te tako naučiti gdje se koja zemlja nalazi na geografskoj karti. Cijeli je proces

zabilježen na fotografijama koje razmjenjujemo s drugim školama koje sudjeluju u eTwinning projektu.

S NESTRPLJENJEM ČEKAMO OSTALE ČESTITKE

Dosad smo dobili čestitke iz Turške, Slovenije, Italije, Španjolske, Finske, Mađarske, Grčke, Moldavije, Litve... i još s nestrpljenjem očekujemo ostatak čestitki.

Učenici sa svojim bookmarkerima

Početkom ove školske godine naša se škola uključila u Bookmarker project. Riječ je o projektu u kojem se nastoji povezati dvije ili nekoliko školskih knjižnica iz čitavog svijeta

Stekli smo nove prijatelje

**Pripremila: Katarina Antolašić,
školska knjižničarka**

BOOKMARKER PROJECT

Projekt je vezan uz Međunarodni mjesec školskih knjižnica (ISLM), a organizira ga Međunarodna udružuga školskih knjižnica (IASL). I ove godine glavni koordinator projekta je **Breege O'Brien** iz Irske. Cilj projekta je razmijeniti straničnike s partnerskom školom u svijetu, biti dio međunarodne zajednice, upoznati djecu i kulture drugih zemalja te tako proširiti vidike naših učenika, upoznati školu drugačiju od naše, promicati kulturu i običaje svoje zemlje, poticati kreativnost u radu, razvijati ljubav prema čitanju i knjigama te poticati prijateljstvo među vršnjacima.

KAKO JE SVE POČELO?

Na početku ovog projekta školska je knjižničarka – Katarina Antolašić poslala pismenu prijavu, putem

e-maila, glavnom koordinatoru projekta, u kojem je pisalo broj učenika koji će sudjelovati u projektu te podaci o njihovoј dobi. Nakon toga, koordinator nam je dodijelio školu kojoj smo poslali straničnike. Ove smo školske godine naše lijepo straničnike poslali u malu pokrajinu zvanu Maramureš, točnije u Osnovnu školu Ioan Buteanu koja se nalazi u Rumunjskoj. Na početku samog projekta, školska je knjižničarka Katarina Antolašić predstavila učenicima četvrtog razreda glavni grad te običaje Rumunjske. Na kraju je predavanja predstavila malu pokrajinu Maramureš te njezine znamenitosti.

IZRAĐIVANJE BOOKMARKERA I PISANJE PISAMA

Nakon predstavljanja Rumunjske,

učenici su počeli izrađivati straničnike s učiteljicom Valerijom Čandrić. Budući da je cilj ovog projekta bio da učenici nauče nešto o drugim zemljama, svatko je od njih na straničnicima nacrtao borduru s bizovačkih nošnji. Nakon što smo straničnike plastificirali, profesorica engleskog jezika - Sanja Vidaković učenicima četvrtog razreda zadala je zadatak: svatko je od njih trebao napisati pismo našim prijateljima iz Maramureša te se predstaviti u nekoliko rečenica na engleskom jeziku.

SLANJE PISAMA NAŠIM NOVIM PRIJATELJIMA

Naše su lijepo rukotvorine s pismima stavljene u veliku kuvertu. Na kraju smo ih poslali u Rumunjsku gdje će, nadamo se, naši novi prijatelji uživati u njima.

Lana sa svojim školskim košarkaškim timom

NOVI ŽIVOT U IRSKOJ

Lana Pranješ, bivša učenica naše škole, prošle je godine napustila Cret te s roditeljima i bratom preselila u Irsku, točnije u Dublin. Naša novinarka - Nicol Cesarec, putem interneta napravila je intervju s našom bivšom učenicom te saznaла како је Lani u školi, u којим školskim aktivnostima sudjelуje te је ли се priviknula на живот у drugoj državi

Sviđa li ti se nova škola u Dublinu?

Da, super je. Svi ti pomažu i slušaju te.

Jesi li se naviknula na život u novom okruženju?

Irska je super, ali još se nisam naviknula na ovakav način života. Treba vremena da naučim engleski jezik te na kojoj strani voze vozači; malo me to zbuњuje. Da pojasnim onima koji ne znaju, ovdje vozači voze auto i bicikle na lijevoj strani ceste, a volan im se nalazi na desnoj strani auta.

Što misliš o tome što učenici u tvojoj školi nose uniforme?

Jako mi se sviđa što se u mojoj školi nose uniforme. One su super. Mislim da je bolje nositi uniformu nego „običnu“ odjeću.

Možeš li nam pojasniti zbog čega se nose uniforme u nekim školama?

U Irskoj svi učenici u različitim školama nose uniforme različitih boja. U mojoj školi učenici nose uniforme plave boje. U biti, one se nose zbog smanjenja socijalne različitosti među djecom.

Jesi li stekla puno prijatelja u Irskoj?

Da, imam mnogo prijatelja koji mi pomažu i s kojima se družim svaki dan. Stvarno je zabavno biti u njihovom društvu. Moje najbolje prijateljice su Jessica i Ellie iz Irske i Maria iz Bugarske.

Kako se zove tvoja škola

Moja se škola zove Marino College. To je srednja škola, a osnovna škola koju sam pohađala zvala se Saint Mary's National School. Srednju školu pohađaju svi, dok su osnovnu školu, u koju sam išla, pohađale samo djevojke.

Lana pred svojom novom osnovnom školom (1). Izvannastavne aktivnosti u kojima sudjeluje (2). Lana sa svojim bratom (3). Lana sa svojom učiteljicom (4)

Bi li se htjela vratiti u Hrvatsku ili bi htjela ostati zauvijek u Irskoj?

Mislim da će ostati u Irskoj do kraja školovanja, a onda ne znam kamo će otići.

Koji ti je najdraži predmet?

Engleski i matematika.

Nedostaju li ti ljudi iz Hrvatske?

Nedostaju mi baka, djed i prijatelji.

Hoćeš li se vratiti u Hrvatsku za vrijeme praznika?

Ove godine neću dolaziti, možda sljedeće.

Koliko vas ima u razredu?

U mom razredu nas je dvadeset dvoje.

Kakvu glazbu slušaju djeca u Irskoj?

Puno njih sluša Little Mix, Shawna Mendesa, Eda Sheerana, Hailee Steinfield ,The Chainsmokers, Brunu Marsa i Gavina Jamesa.

Po čemu se razlikuju škola u

Bizovcu od one u Dublinu?

Ovdje ima manje nastavnih predmeta nego u Hrvatskoj. Pišemo vrlo malo zadaće, a imamo puno slobodnih aktivnosti, kao što je sviranje, kuhanje, šivanje, business, gaelic - irski nogomet (koji se igra palicom) te košarka.

Koje ti je najdraže irsko tradicionalno jelo?

Fish and chips...

Veselim se dolascima

u Hrvatsku

Timotej za vrijeme božićnih blagdana u Rüsselsheim sa svojim tatom

Timotej Bognar prije nekoliko je mjeseci napustio Samatovce te se preselio u maleni gradić Rüsselsheim. Kako mu je tamo, koju školu pogaća te po čemu se hrvatsko školstvo razlikuje od njemačkog, saznala je naša školska novinarka - Emily Cesarec

INTERVJUJIRALA: EMILY CESAREC, ŠKOLSKA NOVINARKA

U kojem gradu u Njemačkoj živiš?

Živim u malenom gradiću pod imenom Rüsselsheim; pedesetak kilometara je udaljen od Frankfurta.

Koje su razlike između hrvatskih i njemačkih učenika?

Ovdje sam većinom upoznao strance, nešto manje Nijemaca, tako da ne mogu dati odgovor na ovo pitanje.

Jesi li pronašao nove prijatelje i, nedostaju li ti stari (prijatelji)?

Pronašao sam mnogo novih prijatelja, ali, naravno, nedostaju mi prijatelji iz Hrvatske. Njih ipak znam odmalena.

Možeš li mi u nekoliko rečenica opisati školstvo u Njemačkoj?

Postoji mnogo razlika. Kemija i biologija su jedan predmet i zove Nawi. Puno mi je lakše školovati se ovdje, jer je praksa u prvom planu.

Bi li se volio vratiti u Hrvatsku?

Naravno, logično je da se želim vratiti. Tu sam rođen i tu sam odrastao. Gdjegod da odem, uvijek ću znati da je Hrvatska moja domovina.

Misliš da u Njemačkoj možeš postići više nego u Hrvatskoj?

Ne mislim, siguran sam da mogu. U Njemačkoj su puno viši standardi nego u Hrvatskoj.

Bojiš li se da ćeš u potpunosti izgubiti „dodir“ s Hrvatskom: da ćeš zaboraviti hrvatski jezik i običaje. Bojiš li se da ćeš izgubiti kontakt sa svojim prijateljima?

S nekim sam ljudima izgubio kontakt, s nekim se i dalje čujem. Počeo sam malo mijesati riječi hrvatskog jezika. Sada mi je nekako žao zbog toga, potrudit ću se da ga ne zaboravim.

Veseliš li se povremenim dolascima u Hrvatsku?

Uvijek se veselim kada dođem „dolje“. Radujem se kada vidim drage osobe, prisjetim se nekih uspomena iz života u Hrvatskoj. Nakon dolaska ovdje, bude mi teško vratiti se u Njemačku.

ANKETA

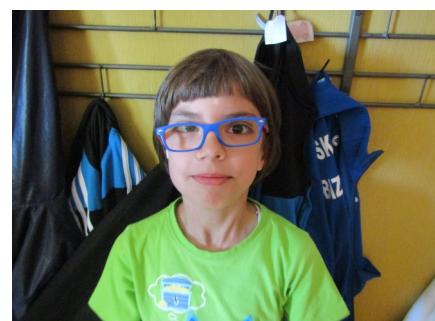
Naše školske novinarke: Emily Cesarec, Nicol Cesarec, Elena Vidaković i Tena Vidaković upitali su naše učenike koju bi zemlju htjeli posjetiti...

NINA DRAŠKOVIĆ, 2. RAZRED

Voljela bih otići u Slovačku jer su mi tamo bratić i sestrična.

SANDRA ZATKO, 2. RAZRED

Voljela bih otići u Njemačku jer mi je tamo sestrična.

ŠIME BANIĆ, 3. RAZRED

Volio bih otići u Njemačku.

VANESA KOZINA, 8. RAZRED

Kada bih mogla oputovati bilo gdje, to bi svakako bila Punta Cana koja se nalazi u Dominikanskoj Republici. Cijeli dan bi se kupala i nikada se ne bih više vratila natrag.

NORA BRKIĆ, 5. RAZRED

Otišla bih u Dubai jer tamo je more i plaža. Ostala bih tamo oko tri mjeseca.

ANA PINTAR, 6. RAZRED

Oputovala bih u Australiju jer sam čula da je tamo jako lijepo. Ostala bih tamo možda dva ili tri mjeseca.

DAVID NIKŠIĆ, 8. RAZRED

Svakako bih volio otići u Siciliju u Italiju jer ljudi su тамо pristojni jedni prema drugima. Imaju fine obroke. Ostao bih тамо dok mi ne dosadi.

PAULA VUČKOVIĆ, 5. RAZRED

Voljela bih otići u Pariz da vidim Eiffelov toranj. Tamo bih ostala tri mjeseca.

LANA DRLJE, 7. RAZRED

Išla bih na Havaje jer je тамо prekrasno. Ostala bih тамо jako dugo.

Toga petka, 24. veljače, predstavili su svoje maske i kostime koje su roditelji, bake, djedovi ili oni sami pripremali s mnogo truda. Svaka je maska bila odlično osmišljena, drugačija i originalna, pa je time školskom žiriju, kojeg su činile profesorica Ankica Slamek, Katarina Miličević, Ivana Ivić i Tihana Kućek, bilo teško odlučiti koji će

učenik primiti nagradu. Nakon zanimljivog programa koji je vidio profesor Dubravko Bartulac te mnogo plesa i zabave, odluka je donesena: nagradu za najbolju masku u prvom razredu osvojio je Marko Dedić (ananas), drugom Dora Pelivanović (Dora Pejačević), trećem Petra Sudar (robot), četvrtom Matea Kranjčević (kokice), petom

Mislav Žebić i Toni Gudelj (Crvenkapica i vuk), šestom Dunja Kučinac (pirat s Kariba), sedmom Antonija Šimić (pčelica) te osmom Marija Plazonić (nevjesti).

Maskenbal je u Osnovnoj školi Bratoljuba Klaića, Bizovac bio jedan veliki događaj te su se učenici i nastavnici vrlo lijepo zabavili.

Pripremila: Katarina Antolašić,
školska knjižničarka

Dana 22.
vel-
jače učenici
trećih razre-
da s učitel-
jicama
Brankom
Kranjčević i
Majom Kok-
ić posjetili
su Općinu
Bizovac gdje
ih je
načelnik –
Srećko Vuković ljubazno
ugostio. Taj su isti dan
obilježili Dan ružičastih majica

Učenici s učiteljicama, ravnateljem i pedagoginjom

Pripremila: Katarina Antolašić, školska knjižničarka

STOP VRŠNJAČKOM NASILJU

Srećko Vuković spomenuo je da se grb Općine sastoji od dva polja. U gornjem crvenom polju nalazi se srebrno/bijeli kameni zdenac na zelenom tlu, iz kojega, u četiri mlaza, izbjija srebrno/bijeli vodoskok, koji simbolizira izvorište

ljekovite vode u Bizovcu. Lijevo i desno od zdenca su stabljike i cvjetovi bazge, koji simboliziraju prepoznatljivu nošnju bizovačkog kraja. Isti taj dan učenici su obilježili **Dan ružičastih majica**, poznatiji kao **Pink Shirt Day**.

Inače, tim se danom ističe program prevencije vršnjačkog nasilja, a obilježava se zadnje srijede u veljači. Ideja je nastala u znak protesta zbog incidenta koji se dogodio u jednoj školi.

Učenici su poslušali predavanje o vršnjačkom nasilju

Učenici trećih razreda obilježili su Dan ružičastih majica različitim aktivnostima

Učenici od 1. do 8. razreda matične i područnih škola Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac i ove godine aktivno su sudjelovali u projektu Hrvatskog matematičkog društva - Večeri matematike, koja se dana 1. prosinca 2016. godine održala u cijeloj Hrvatskoj

Tekst pripremila, Ivana Oremuš, učiteljica razredne nastave

IGROM DO ZNANJA

U ovaj projekt uključili su se i dječji vrtići, osnovne i srednje škole s ciljem popularizacije matematike, kao i poticanja učenika da razviju pozitivan stav prema matematici. Učenici su rješavali zanimljive

matematičke zadatke i igrice te se natjecali sa svojim roditeljima i učiteljima. Učitelji će zasigurno neke sadržaje primijeniti u nastavi matematike kako bi je učenicima učinili zanimljivijom i lakšom. Svi su vidjeli kako i matematika može

biti zabavna, zanimljiva i vesela. Ove godine odazvalo se 177 učenika i 120 roditelja. Ovom prilikom posebno zahvaljujemo roditeljima na suradnji i pozivamo ih već sada da nam se pridruže i sljedeće godine.

U Večeri matematike sudjelovali su i učenici, učiteljići i roditelji područnih škola

Učenici matične škole rješavaju matematičke zadatke

GOST U RAZREDU - INSTRUKTOR VOŽNJE

PRIPREMIO: LUKA KOJUNDŽIĆ, VANJSKI SURADNIK

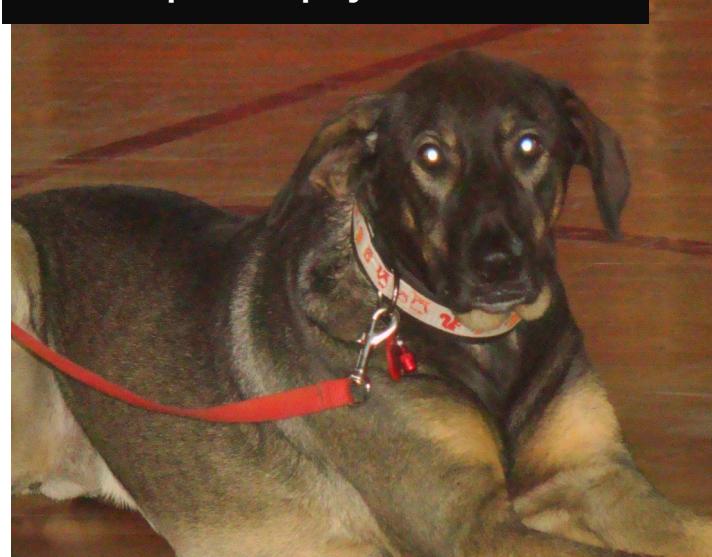
Sigurniji u prometu

Dana 14. ožujka 2017. godine (utorak) posjetio nas je tata naše prijateljice i učenice – Nine Drašković. Ninin tata stručnjak je za prometne znakove i instruk-

tor vožnje. Cijelom je razredu pokazao brojne prometne znakove te nam objasnio što oni predstavljaju. Osim toga, uputio nas je na pravila ponašanja u prometu. Po-

zorno smo ga slušali i naučili nešto o tome kako možemo biti sigurniji u prometu. Mi učenici drugog razreda i naša učiteljica veselim se sljedećem takvom susretu!

Trenerica i pas Šana posjetile su našu školu

Dana 3. listopada 2016. godine Osnovnu školu Bratoljuba Klaića, Bivac posjetila je trenerica i njezin pas Šana

PAS - ČOVJEKOV NAJBOLJI PRIJATELJ

Trenerici smo postavili nekoliko pitanja o psima na koja je ona vrlo rado odgovorila. Podijelila nam je korisne savjete te pričala kako se moramo odnositi prema psima. Također nam je rekla kako se moramo ponašati prema psima koji nas žele napasti. Najviše mi se

sviđalo kada je trenerica rekla Šani da joj se ispreplete oko nogu. Na kraju samog predavanja Šana i trenerica su nam pokazale zanimljive trikove. Na kraju smo svi učenici petog razreda stali u red te imali priliku podragati Šanu i dati joj poslasticu. Taj dan ostat će mi

u lijepom pamćenju. Baš bih voljela da nas njih dvije opet posjetе.

TEKST PRIPREMLILA:
GABRIJELA LEVAČIĆ,
VANJSKA SURADNICA

Ispričat će ti priču

Tekst napisala: Katarina Antolašić,
školska knjižničarka

Već nekoliko godina zaredom naša se škola uključuje u projekt – Noć knjige, manifestaciju koju povodom Međunarodnog dana knjige i autorskih prava i Dana hrvatske knjige u središte svojega interesa stavlja knjigu, čitanje i čitatelja

Na temelju izabranih aktivnosti nazvali smo ovaj projekt – Ispričat će ti priču. Noć knjige u našoj školi održala se 24. travnja, nakon proljetnih praznika. Učenici drugog i četvrtog razreda područne škole Cret Bizovački saznali su kako nastaje igrokaz, dok su učenici prvog i trećeg razreda iste područne škole poslušali priču te sami osmislili kraj.

Učenici trećeg razreda sa

školskom su knjižničarkom sudjelovali u dramskim igrama te u stvaranju i prezentiranju svoje verzije priče Crvenkapica.

Isti su učenici s učiteljicom napravili strip na temelju prethodno pročitane lektire „Miševi i mačke naglavačke“.

Budući da su učenici četvrtog razreda matične škole u Bižovcu prethodni dan imali lektiru Hrvoja Hitreca – Eko Eko, na dan Noći knjige sva-

ki je učenik trebao opisati poglavje u knjizi, pročitati najdraže ulomke iz lektire te ih ilustrirati, dok su učenici prvog razreda za temu imali slikovnicu bez teksta.

Pomoću ponuđenih ilustracija (bez teksta) učenici su morali sami osmisliti priču. Nakon njihovih ispričanih priča, upoznali su stvarnu slikovnicu „Uljuđeni vuk“, autora Beckyja Blooma i Pascala Bieta te su ju usporedili sa svojom verzijom priče...

1.

2.

3.

4.

Učenici drugog razreda s vjeroučiteljicom Marinom Školkom ilustrirali su Bibliju (1), s učiteljicama Ivanom Oremuš i Tihanom Kujek prepričavali su priče uz pomoć ilustracija (2), treći razred s učiteljicom Brankom Kranjčević napravili su strip na temelju lektire Miševi i mačke naglavačke (3), drugi razred s učiteljicom Romanom Žužić napravili su ilustraciju slikovnice Plesna haljina žutog maslačka (4), jedna od dramskih igara koju su učenici sa školskom knjižničarkom Katarinom Antolašić predstavili u školskoj knjižnici (5), u Cretu Bizovačkom, učenici su naučili kako nastaje igrokaz te su sami osmislili kraj priče (6)

Dana 2. lipnja. 2017. godine djelatnici i učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac pripremili su još jednu odličnu priredbu u nizu pod nazivom - Što bi stari rekli sada...

Smisao Dana škole bio je da se starim sportovima još uvijek zadrži ona tradicija koju su njegovali naši djedovi i bake. Događaj „Što bi stari rekli sada“ započeo je govorom ravnatelja – Ante Lovrinčevića, a nakon njega, načelnika Općine Bizovac – Srećka Vukovića. Ines Mikulec i Erik Baban bili su voditelji ovog programa. Lana Šarčević predstavila nam se sa svojom bisernicom i sve nas oduševila. Učenici od prvog do četvrtog razreda zabavili su goste svojim prekrasnim recitacijama i dramskim izvedbama. Imali smo čast vidjeti plesnu izvedbu Rock Girlsa koju su

predstavile učenice: Sandra, Hana, Ema, Rebecca i Lorena a poslije njih, nastupala je starija grupa Gold Girls: Gloria, Lea, Klara i Nora. Djevojke iz zbora otpjevale su pjesmu „Impossible“, dok je u pozadini, na klavijaturi, svirao učitelj glazbene kulture – Vladimir Čošić. Učenik osmog razreda – Ivan Deak na svojoj je bisernici odsvirao „Turski marš“ i „Bumbarov let“. Uz pjevanje naših zboravičica, svoj su ples otplesali članovi KUD-a „Bizovac“, i to obučeni u prekrasne bizovačke nošnje. Na kraju priredbe – gospođa Karmela iz kluba Moltonko, po običaju je izvodila čudesne trikove od balona i pritom zabavljala naše učenike. Poslije priredbe smo se

uputili na igralište, ne bi li vidjeli stare sportove. Učenici prvog razreda spretno su skakali u vrećama do svoga odredišta, dok su učenici osmih razreda potezali uže.

Put do mjesta gdje su se održavali stari sportovi bili su ukrašeni štandovima na kojima su bila pića kojima smo se rashladili od vrućina te malo kolača da nam ne padne šećer. Osim toga, na štandovima smo mogli pronaći stare predmete kojima su se služili naši preci. Pedagoginja Vesna Žulj s učenicima Antoniom i Matejom ukrasila je štand predmetima na kojima se nalazila glagoljica. Sve je bilo tako lijepo ukrašeno, a zrake sunca malo su nas previše grijale tijekom cijelog dana. Eh, što bi stari rekli sada?

Na promociji filma „Paraolimpijski školski dan“ bili su naši djelatnici i učenici

LIJEPI TRENUCI PRIKAZANI U JEDANAEST MINUTA

Promocija dokumentarnog filma pod nazivom „Paraolimpijski školski dan“ održana je u Bizovcu tijekom proslave Dana Općine Bizovac 2017. godine

Na promociji spomenutog filma sudjelovali su svi učenici i djelatnici naše škole.

Ovogodišnji Dani Općine Bizovac 2017. godine donose i zanimljiva video ostvarenja novinarske skupine Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac. Novinarska skupina, na čelu učenice Ive Kovač, imala je zadatak: popratiti događanja u našoj školi tijekom Paraolimpijskog školskog dana. Njihovo praćenje objedinjeno je u doku-

mentarnom filmu pod istim nazivom – Paraolimpijski školski dan.

Tijekom jedanaest minuta učenici i učenice mogli su se prisjetiti kako su sudjelovali u Paraolimpijskom školskom danu. Filmski kadrovi podsjetili su nas na poligone, prezentacije i sportska nadmetanja, pikado za slijepce, sjedeću odbojku, viseću kuglanu, košarku u kolicima, karate u kolicima, stolni tenis za osobe s invaliditetom, nogomet za slijepce, šah i igru Čovječe, ne ljuti se. U ovom dokumentaru mogli smo vidjeti i izjave bizovačkih učenica i učenika. Bilo je jako lijepo prisjetiti se sudjelovanja učenica i učenika u promoviranju sportova za osobe s invaliditetom.

Na promociji ovog video uratka pozvani su i gosti: predsjednik Udruge paraplegičara i tetraple-

gičara Osječko-baranjske županije - Danijel Balažić, te jedini paraolimpijac naše županije - Ivan Sršić. Danijel i Ivan bivši su učenici Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac te su se taj dan imali priliku opet vratiti u svoju osnovnu školu.

Obojicu su istaknuli da je promocija paraolimpijskog sporta u školi bitan odgojni „putokaz“ za sve učenike te će tako bolje shvatiti potreba osoba s invaliditetom da se bave sportom. Istaknuta je osobina koju svaka učenica i učenik treba imati: uvijek biti spreman pomoći.

Nakon filma najavljeno je i sljedeće obilježavanje Paraolimpijskog školskog dana; bit će to 2020. godine, kada će učenici dati svoj doprinos promociji paraolimpijskog sporta u svom zavičaju.

Tekst napisala: Emily Cesarec, školska novinarka

POBJEDNICE S TREĆIM OSVOJENIM MJESTOM

U srijedu 1. veljače 2017. godine održano je međuškolsko natjecanje u rukometu u Osnovnoj školi Ivana Kukuljevića, Belišće

U borbi za pehar sudjelovalo je nekoliko škola, tj. učenice iz Osnovne škole, Ladimirevci, Osnovne škole, Petrijevci, domaćini iz Belišća i mi, učenice iz Osnovne škola Bratoljuba Klaića, Bizovac. U prvom dijelu utakmice sudjelovale smo mi te djevojke iz Petrijevaca, a završila je rezultatom 9:5 za djevojke iz Petrijevaca. U sljedećoj utakmici igrale su učenice iz Belišća i Ladimirevaca, u kojoj su pobijedile Belišćanke.

Utakmica u kojoj smo sudjelovale mi, učenice iz Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac te učenice iz Osnovne škole, Ladimirevci, završila je našom pobjedom (11:3) te smo osvojile treće zasluženo

Naša profesorica tjelesne i zdravstvene kulture – Ankica Slamek često zna reći: „Nije bitno pobijediti, bitno je probati te dati sve od sebe.“

mjesto. U finalu su sudjelovale učenice iz Petrijevaca i Belišća. Učenice iz Petrijevaca imale su velike šanse za prvim mjestom, no dogodio se neočekivani preokret

te je rezultat bio:

1. Osnovna škola Ivana Kukuljevića, Belišće,
2. Osnovna škola, Petrijevci,
3. Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac,
4. Osnovna škola, Ladimirevci.

Naša profesorica tjelesne i zdravstvene kulture – Ankica Slamek često zna reći: „Nije bitno pobijediti, bitno je probati te dati sve od sebe.“ Mi smo to, naravno, i napravile. Pred kraj utakmice malo smo se našalile te rekli kako su ovo treće mjesto i brončana medalja posvećeni našim rukometnima kojima je medalja u Francuskoj izmakla.

Naše učenice tijekom natjecanja u odbojci

PRIPREMILA: NORA BRKIĆ, VANJSKA SURADNICA

Na utakmici su nas najviše bodrili naši prijatelji

Dana 17. siječnja 2017. godine u Osnovnoj školi Bratoljuba Klaića, Bizovac, točnije u školskoj dvorani, održano je natjecanje u odbojci. Ono je počelo u 9.00 sati, a održano je u četiri ekipе koje su činile učenice iz

Valpova, Koške, Belišća te mi, učenice iz naše škole. Sve prisutne pozdravio je ravnatelj osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac – Ante Lovrinčević. Prvu smo utakmicu igrale mi (učenice naše škole) s učenicama iz Belišća. Pobijedile su učenice iz Belišća. Bilo nam je tada vrlo zabavno jer su nas pod sva-

kim školskim odmorom posjećivali te bodrili naši prijatelji iz škole. I tako je natjecanje završilo. Pred kraj utakmice uslijedilo je proglašenje pobjednika.

Svi smo bili jako sretni. Pozdravili smo se s ekipama iz Belišća, Koške te Valpova, spremili mrežu te polako krenuli svojim kućama. Bilo je to jedno lijepo iskustvo i veselim se sljedećoj utakmici...

Ravnatelj uručuje nagrade natjecateljicama

Rezultati utakmice:

1. Belišće,
2. Koška,
3. Bizovac,
4. Valpovo.

Cedevita i šah već treću godinu ide jedno s drugim, u dane kada se u Bizovcu održava Cedevita šahovski turnir

OSVJEŽENJE UZ ŠAH

Osnovna škola Bratoljuba Klaića, Bizovac, uz svoju šahovsku sekciju, priprema turnir za svoje učenice i učenike. Ove godine, 9. svibnja, na turnir se odazvalo jedanaest djevojčica i sedam dječaka. Najuspješnija u 2017. godini bila je djevojčica Larisa Žužić, a najuspješniji dječak Dario Sr-

šić. Magdaleni Vidaković pripalo je 2. mjesto, a Mirjam Lovrinčević 3. u konkurenciji djevojčica. Kod dječaka drugoplasirani je Bruno Tomešić Tot, a trećeplasirani Ivan Deak. Svi natjecatelji koji su ostvarili zapažen plasman dobili su vrijednu nagradu ispred sponzora Cedevita. Navedena su-

radnja između sponzora i organizatora nije marketing, već je rezultat odlične suradnje između roditelja i škole. Stoga, ovom prilikom zahvaljujemo svim roditeljima koji se na bilo koji način uključe u nastavne i izvannastavne aktivnosti u Osnovnoj školi Bratoljuba Klaića, Bizovac.

Mihael Juranović, Ivan Deak i Bruno Tomešić Tot

Mirjam Lovrinčević i Nora Brkić

TEKST PRIPREMIO: SLAVEN ŠKOLKA, VJEROUČITELJ

DANI PLESA, PJEVANJA I SPORTA

*U sklopu obilježavanja Dana Općine Bizovac
2017. godine održano je atletsko natjecanje
u više disciplina*

Atletski višeboj za najmlađe sudionike uključivao je sljedeće discipline: trčanje na dvadeset metara, skok u dalj s mjesta i bacanje loptice. Na natjecanju su nastupili najmlađi sportaši od tri godine koji su činili prvu skupinu. Drugu skupinu činile su djevojčice i dječaci do šest godina, treću učenice i učenici prvog razreda osnovne škole, a četvrtu skupinu natjecatelja činile su učenice i učenici drugog razreda osnovne škole. Uz veliku potporu svojih roditelja, baka i djedova održano je zanimljivo i uzbudljivo odmjeravanje snaga u brzini, skočnosti te u bacanju loptice. Tijekom atletskog višeboja suđenje je povjerenovo članicama školskog pjevačkog zbora.

Sve članice zbora istovremeno su snimale svoj glazbeni spot uz pjes-

mu *Srcem treniraj*. Najveći dio posla imao je profesor glazbene kulture, Vladimir Čošić koji je pjesmu pripremio i aranžirao za zbor. Audio matricu u glazbenom studiju snimio je tonski majsor Aleksandar Stanković. Sve zaborašice za njihovu atletsku ulogu, točnije ulogu sutkinja, pripremio je vjeroučitelj Slaven Školka. Sportski događaj započeo je riječima ravnatelja Osnovne škole Bratoljuba Klaića, Bizovac, gosp. Ante Lovrinčevića koji je natjecanje otvorio u ime načelnika Općine Bizovac i u svoje osobno ime. Tijekom natjecanja, sniman je i glazbeni spot. Kamera je bila u rukama školske knjižničarke, profesorce Katarine Antolašić. Njezin je zadatak bio zabilježiti što više sportskih detalja. Zanimljivo, dinamično i burno za natjecatelje.

Svi su se u školskoj dvorani dobro proveli i u jednom trenutku i zaplesali. Svoj nastup, uz proslavu Dana Općine, imale su i članice plesne skupine akrobatskog rock'n'rolla. Ples, pjesma i druženje tijekom atletskih disciplina i tek onda natjecanje. Stoga, imena najboljih nisu u prvom planu, već radost koja je uslijedila nakon što su svi sudionici učinili svoje prve atletske korake. Za njih je vrijedilo staro sportsko načelo: *BRŽE, VIŠE, JAČE!* Nagrade nisu izostale jer je Općina Bizovac pripremila slatke pakete za najmlađe, a najuspješniji su dobili diplomu za svoj uspjeh. Izvještaj završavamo najavom: najmlađe sportašice i sportaši nastavljaju svoj sportski put; sljedeće natjecanje je u Osijeku, 11. svibnja u Gradskom vrtu. Pridružite im se!

Učenici se pripremaju za atletski višeboj (1), profesor glazbene kulture - Vladimir Čošić i tonski majstor Aleksandar Stanković u studiju (2), školski zbor (3)

INTERVJU S POZNATOM KNJIŽEVNICOM – SANJOM PILIĆ

Intervju pripremila: Emily Cesarec, školska novinarka

Sanja Pilić poznata je pjesnikinja te spisateljica za djecu. Završila je Školu primijenjene umjetnosti (fotografski odsjek). Radila je kao fotografkinja, trik – snimateljica i kolorelistica na crtanom filmu. Članica je raznih prosudbenih odbora za dječje stvaralaštvo. Ova književnica, koja je dobitnica prestižnih nagrada za književnost, posjetila nas je 20. ožujka. Nakon zanimljivog predavanja, uslijedio je intervju koji je za vas pripremila naša školska novinarka – Emily Cesarec...

DA NISAM KNJIŽEVNICA, BILA BIH GLUMICA

Koju ste srednju školu završili?

Završila sam školu primijenjene umjetnosti i dizajna (fotografski odsjek).

Čitajući vaša djela, došla sam do zaključka da najviše volite pisati o ljubavi i pubertetu. Zašto?

Kada sam bila vaših godina, nisu postojale knjige takvog sadržaja. Moram priznati da mi je to tada nedostajalo. Ljubav je uvijek zanimaljiva. Dapače, mislim da sam poprilično romantična.

Gdje pronalazite inspiraciju za pisanje?

Inspiraciju za pisanje pronalazim svugdje. Najčešće se u mojim knjigama nalaze događaji iz moga života i iz života mojih prijatelja. No većinu događaja izmislim.

Da niste spisateljica, bili biste...?

Glumica i komičarka jer jako volim pričati.

Jeste li talent za pisanje naslijedili od majke?

Moja majka bila je Sunčana Škri-

narić. Često me vodila na predstave u kazališta i na razna događanja koja su imala veze s pisanjem. Nikada me nitko nije forsirao u pisanju. Jednostavno sam to zavoljela. Ali moguće je da sam ljubav prema pisanju naslijedila od majke.

Mislite li da je pisanje dar ili je to nešto što možemo razviti tijekom života?

Mislim da svatko tko ima barem malo volje, želje i mašte može vrlo dobro pisati.

Koje su vam Vaše najdraže knjige?

Sve knjige koje sam napisala volim. One su poput moje djece. Ne-kako mi je najdraže ono zadnje djelo koje napišem...sve dok ne napišem nešto novo.

Jeste li zadovoljni popularnošću svojih knjiga?

Naravno da jesam! Mislim da je velika stvar danas uopće objaviti knjigu. Također mislim da je odlično to što vaše knjige čita stotine ljudi. Moje knjige su uvrštene u popis lektire,

tako da, jako sam zadovoljna popularnošću svojih knjiga.

Je li vam draže pisati za mlađu populaciju ili za tinejdžere?

Volim pisati za tinejdžere i za mlađi uzrast. Svakako je teže pisati za tinejdžere jer tada pišem knjige dužeg sadržaja. Pisanje za mlađu populaciju me opušta.

Što mislite o djeci u našoj školi?

Mislim da ste jaaaako dobri i dragi. Ovo je jedna mala slatka škola. Simpatični ste i nadam se ponovnom susretu.

„Sve knjige koje sam napisala volim. One su poput moje djece...“

INTERVJUIRALE EMILY CESAREC I ELLA DUMANČIĆ, ŠKOLSKE NOVINARKE

U dječjim knjigama ima malo smijeha

Jednog jutra Jadranka Čunčić - Bandov posjetila je Osnovnu školu Bratoljuba Klaića, Bizovac te predstavila svoje igrokaze. Kako nam je bilo u društvu poznate hrvatske dječje književnice saznale su novinarke Emily i Ella...

Koju osnovnu, a koju srednju školu ste završili?

Završila sam osnovnu školu u Vukovini, Školu za odgajateljicu završila sam u Zagrebu, a na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirala sam povijest umjetnost i češki jezik.

Što vas je potaknulo da pišete baš za djecu?

Još kao učenica u srednjoj školi uključila sam se u rad lutkarskog kazališta **Kvak** gdje sam počela pisati svoje prve igrokaze i glumići. Tako je počela moja ljubav prema lutkarstvu i glumi.

U kome i čemu pronalazite inspiraciju za pisanje?

Inspiraciju pronalazim svuda oko sebe: u svojoj djeci koja su već odrasla te u djeci koju srećem u mnogim školama koje posjećujem. Mogu reći da inspiraciju pronalazim u druženju s djecom.

Zbog čega ste se odlučili za lutkarske kolaž predstave?

Za lutkarske kolaž predstave sam se odlučila, jer sam shvatila da se tako najbolje izražavam: s malo riječi kažem ono što je jako bitno. To možda djeluje lako, ali nije. Dok pišem igrokaze, dosta ih prepravljam, dok sama nisam zado-

voljna onim što sam napravila.

Koje vam je najdraže književno djelo?

Ima ih dosta, ali najviše mi se sviđaju djela Mate Lovraka i Ivana Kušana.

Kako nova facebook generacija reagira na vaše predstave?

Jako dobro, djeca vole kratko i jasno izražavanje. Vole jasnoću, rimu, ritam, duhovitost te šaljivost. Inače, smatram da u dječjim knjigama ima malo smijeha. Trebamo više optimizma te radosti u životu.

Jedna od predstava Jadranke Čunčić - Bandov

Kako ste se osjećali kada je prvi puta objavljen vaše književno djelo?

Davno je to bilo. Kad je objavljena moja prva knjiga, osjećala sam se sretnom. Bilo mi je dragو da djeca mogu čitati moje igrokaze, naučiti ih napamet te ih glumiti. Kad dođem u školu, vidim da djeца mnoge moje igrokaze znaju napamet i da ih jako vole. To me čini jako sretnom i motivira da i dalje pišem.

Što kolege glumci misle o vašim predstavama?

Nisam ih pitala što misle o mojim

igrokazima, ali mislim da im se sviđaju.

Zbog čega ste se odlučili sami glumiti u nekoliko različitih predstava i predstavlja li vam to napor?

Zahvaljujući svojem dugogodišnjem radu i lutkarskom iskustvu, trebalo mi je dosta vremena da napravim ovaj kolaž igrokaz, koji sada radim. Nije jednostavno mijenjati glasove i sam glumiti, to je jako teško i zahtjevno, ali sam to s vremenom naučila i sviđa mi se to raditi. Trebaš biti profesionalac u svakom pogledu.

„Još kao učenica u srednjoj školi uključila sam se u rad lutkarskog kazališta Kvak gdje sam počela pisati svoje prve igrokaze i glumiti“

Vidite li nekoga kao vašeg potencijalnog nasljednika?

Nisam o tome na taj način razmišljala, ali mislim da danas nitko u Hrvatskoj ne piše i ne radi kao ja: piše, glumi i stvara poput mene.

Kakvi su vaši planovi za budućnost?

Moji planovi za budućnost su da napišem još jednu knjigu. Imam dosta napisanih igrokaza, moram ih još malo doraditi i složiti u jednu lijepu knjigicu. Vrlo mi je bitno da budem zdrava, to želim svima.

Interju s Bonom Iličićem, učenikom četvrtog razreda

Bono Iličić i njegove mnogobrojne medalje

Interju s učenikom četvrtog razreda koji je svojom upornošću i trudom osvojio četrdeset četiri medalje

Moja najveća nagrada je plivanje

Imaš li tremu prije natjecanja?

Ne, osjećam se samouvjereni.

S koliko si godina počeo plivati?

Počeo sam trenirati sa sedam godina, a trener me potaknuo da krenem u školu plivanja.

Koliko tjedno imaš treninge?

Treniram u Osijeku šest puta tjedno.

Imaš li neke druge hobije osim plivanja?

Nemam, plivanje mi je za sada jedini hobi.

Zašto si se odlučio baš za plivanje?

Roditelji su me poslali u školu plivanja.

Koji je tvoj najdraži sportaš i

zašto?

Michael Phelps, on je najbolji plivač na svijetu. A ja se trudim biti sve bolji i bolji.

Jesi li ikada htio odustati od plivanja?

Ne, nikada nisam htio odustati od plivanja.

Kada bi imao priliku trenirati neke od sportova, koji bi to bio?

Neke tehnike koje pronalazimo u plivanju možemo pronaći u mnogim drugim sportovima. Kada bih imao priliku trenirati neki sport, to bi svakako bio kickboxing.

Kako prijatelji reagiraju na tvoj uspjeh?

Kako koji, većina ih super reagira.

Koji je tvoj najveći uspjeh?

Natjecanje u Zagrebu na Festivalu plivanja. Osvojio sam drugo, treće, treće, treće i četvrto mjesto u različitim disciplinama.

Jesi li tijekom bavljenja plivanjem upoznao nove prijatelje?

Da, upoznao sam puno prijatelja.

Vidiš li se za deset godina kao plivač?

Da.

Dobivaš li neke druge nagrade?

Ne, meni je nagrada što treniram.

Što savjetuješ plivačima?

Nikada nemojte odustati. Uvijek se trudite i pazite na sebe.

**INTERVJUJRALA, TENA VIDAKOVIĆ,
ŠKOLSKA NOVINARKA**

Dario Sršić na natjecanju u 1. kolu Modelarske lige s mentoricom Gabrijelom Cvetković i učenicom Ivom Rukavinom

Dario Sršić učenik je šestog razreda. Sudjelovao je u natjecanjima iz geografije, matematike, a veliki uspjeh imao je na 59. natjecanju mlađih tehničara gdje je osvojio 3. mjesto u državi

VEĆ OD MALIH NOGU VOLIM RADITI PREDMETE OD DRVETA

Jesi li zadovoljan svojim uspjehom na 59. natjecanju mlađih tehničara?

Zadovoljan sam svojim uspjehom, jer sam osvojio treće mjesto.

Jesi li se nadao tolikom uspjehu?

Naravno, nadao sam se i većem, nedostajalo mi je samo četiri boda do prvog mjesta.

Tko te je najviše podržavao prije i tijekom natjecanja?

Najviše su me podržavali tata, mama te moja mentorica - Gabrijela Cvetković.

Jesi li bio nervozan tijekom natjecanja?

Ne, nisam bio nervozan jer sam se već navikao na natjecanja.

Zbog čega najviše sudjeluješ u natjecanjima iz tehničke kulture?

Zato što mi je tehnički najdraži predmet i volim raditi predmete od drveta.

Je li bilo naporno sudjelovati na natjecanju dvanaest školskih sati?

Bilo je pomalo naporno, ali imali smo pauze.

U kojoj si se kategoriji natjecao na 59. natjecanju mlađih tehničara?

Natjecao sam se samo u graditeljstvu.

Je li tvoja mentorica Gabrijela Cvetković zadovoljna tvojim uspjehom na natjecanju?

Da, bila je vrlo zadovoljna i sretna zbog mene.

Jesi li tijekom ovih natjecanja sklopio neka nova prijateljstva?

Da, upoznao sam puno prijatelja iz Osijeka.

Da imaš priliku promjeniti nešto u svom nastupu tijekom natjecanja, što bi to bilo?

Ne bih ništa mijenjao, zadovoljan sam svojim uspjehom.

Jesi li sudjelovao u još nekim natjecanjima?

Jesam, sudjelovao sam u natjecanjima iz matematike, geografije i Modelarske lige.

Što je Modelarska liga?

To je natjecanje u kojem učenici moraju napraviti određeni predmet, koristeći šperploču, naljepnice te modelarski stroj.

Tko te potaknuo na natjecanje?

Moja mentorica i učiteljica tehničke kulture - Gabrijela Cvetković. Od malih nogu sam uvijek promatrao djeda i tatu kako izrađuju predmete od drveta.

Osvojeno 3. mjesto (područje graditeljstvo) na državnoj razini

Od 31. siječnja do 3. veljače 2017. godine, na 59. natjecanju mladih tehničara, sudjelovalo je 7 171 učenika na školskoj/klupskoj razini

Profesorica Gabrijela Cvetković i Dario Sršić

Pripremila: Katarina Antolašić,
školska knjižničarka

VELIKI USPJEH

DARIJA I NJEGOVE

MENTORICE GABRIJELE CVETIKOVIĆ

Dan 3. ožujka 2017. godine provedena su županijska natjecanja, dok je u finalu, od 29. do 31. ožujka 2017. godine, u Primostenu sudjelovalo 249 najboljih učenika viših razreda: osnovnih škola od 5. do 8. razreda.

Mladi tehničari natjecali su se u jednom od dvanaest područja tehničke kulture. Na državnoj razini natjecanja izrađivali su različite tehničke tvorevine: radni stol s policama, maketu kuće, kolektor-

ski elektromotor, robo-igračke (robotizirana kolica i automatska vrata), naponske i strujne ispravljake, diobeni stol, sklopivu kutiju, ksiloskop i model pametne kuće. Konstruirali su i programirali robota koji spašava „žrtvu“ te su se orijentirali u otvorenom prostoru uz pomoć zemljovida, kompasa i PMR radio stanice. Mladi fotografirali su se izražavali na temu *Život u gradu*. Vrijeme predviđeno za provedbu državnoga na-

tjecanja bilo je 12 školskih sati: 2 školska sata za pisanu provjeru znanja, 8 školskih sati za izradu tehničke tvorevine i do 5 minuta za predstavljanje tehničke tvorevine svakog natjecatelja. Naš učenik Dario Sršić, pod vodstvom mentorice Gabrijele Cvetković, u području graditeljstva osvojio je treće mjesto na državnoj razini. Dariju i njegovoj mentorici profesorici Gabrijeli Cvetković čestitamo na velikom uspjehu!

Lea Baban sa svojom osvojenom medaljom

Dana 3. ožujka 2017. godine u Osnovnoj školi Jagode Truhelke, Osijek održano je 59. županijsko natjecanje iz tehničke kulture. Uzbudeni i pomalo uplašeni, rano ujutro krenuli smo u Osijek. Kada smo tamo stigli, mentorica Gab-

jela Cvetković pokazala nam je malo Osnovnu školu Jagode Truhelke, Osijek. Ušli smo u učionicu i ispit je počeo! Poslije ispita uslijedio je praktični rad, a nakon toga, obrana rada. Bili smo jako nesrepljivi dok smo čekali rezulta-

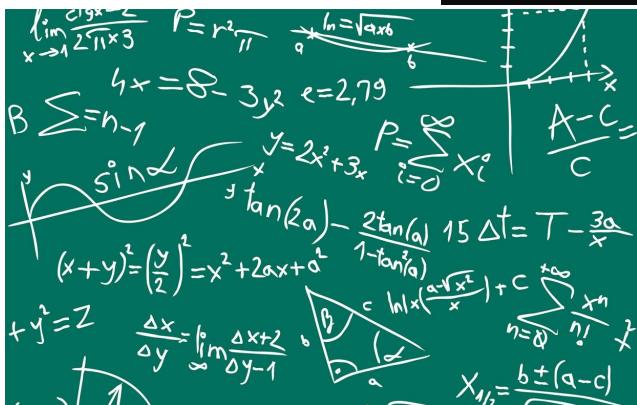
te. Kada su rezultati konačno stigli, saznala sam da sam osvojila 3.mjesto!!! Bila sam presretna. Taj će dan dugo pamtiti, jer je to bilo jedno prekrasno iskustvo!

PRIPREMILA: Lea Baban, vanjska suradnica

JEDNO PREKRASNO ISKUSTVO

NAŠI USPJESI

Tekst napisala: Vesna Žulj, pedagoginja

Hrvatski jezik: Ines Mikulec, 8.a

6.b; Lea Baban, 5.a; Nikola Sudar, 7.a; Iva Rukavina, 8.a

LIDRANO: Školski list: "Žubor", Vanesa Kozina, 8.b

Matematika: Antonio Birtić, 6.b

Engleski jezik: Antonija Mađar, 8.a; Erik Baban, 8.a; Ella Dumančić, 8.b

Šah: (M) Matej Filić, 3. razr.; Antonio Birtić, 6.b; Dario Sršić, 6.b; David Deak, 7.b; Filip Turalija, 7.b

Geografija: Antonio Birtić, 6.b; Antonija Mađar, 8.a; Ines Mikulec, 8.b; David Nikšić, 8.b

(Ž) Larisa Žužić, 4. razr.; Luna Pelivanović, 4. razr.; Mirjam Lovrinčević, 6. b; Lana Drlje, 7.b; Lana Bouše, 7.b

Povijest: Fabijan Teskera, 7.a; Erik Baban, 8.a; David Nikšić, 8.b

Stolni tenis: Filip Kranjčević, 8.b; Ivan Kojundžić, 6.a; Dino Strapač, 6.b

Vjerouauk: Antonio Birtić, 6.b; Nicol Cesarec, 7.a; Antonija Šimić, 7.a; Ivan Sudar, 7.b

Učenici koji su sudjelovali na međunarodnim natjecanjima:

Kemija: Lucija Šokman, 7.b; David Deak, 7.b

Ivan Deak, 8.a - sviranje tambure (1.mj.)

Tehnička kultura: Dario Sršić,

Lana Šarčević, 5.b – sviranje tambure (1.mj.)

Gloria Turalija i Nora Brkić, 5.b – akrobatski rock'n roll (1.mj.)
Ema Gardilo, Hana Tomoković, Sandra Zatko, Rebecca Pintar, Lorena Bajs, 2. razr. – akrobatski rock'n roll (1.mj.)

Učenici koji su sudjelovali na državnim natjecanjima:

Dario Sršić, 6.b – tehnička kultura (4.mj.)

Karlo Pančić, 5.a – sviranje tambure (1.mj.)

Posebna natjecanja:
Plivanje:

regionalno natjecanje: Ena Tadić, 6.a (2.mj.)

međunarodno natjecanje: Bono Iličić, 4. razr. (2.mj.)

NATJECANJA UČENIKA 2016./17.

	Š	K	O	L	S	K	O	Ž	U	P	A	N	I	J	A	DRŽ.
NATJECANJE	3.	4.	5.	6.	7.	8.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	6.			
LIDRANO															1	
HRVATSKI JEZIK							3								1	
ENGLESKI J.							5								3	
MATEMATIKA																
Bizovac			6	4	7	2									1	
Brođanci																
Cret		2														
Habjanovci																
Samatovci																
POVIJEST					5	5									1	2
GEOGRAFIJA			5	4	2	4									1	3
BIOLOGIJA																
KEMIJA															2	
FIZIKA							1									
VJERONAUK				1	6									1	3	
SPORTSKA N.																
Mmeđuopćinska.n.																
-nogomet (m)			8	6	11	8										
- " (ž)			2	3	4	3										
-odbojka (ž)			8	2	4	2										
-CROSS(m)																
-CROSS(ž)																
- stolni tenis																
-šah																
CRVENI KRIŽ																
TEHNIČKA KULTURA															1	1

Profesorica Ivana Ivić tijekom Fakultetskih dana

Intervjuirala: Elena Vidaković, školska novinarka

Jako volim

odlaziti u prirodu

Kako biste se ukratko opisali?

Mislim da sam pozitivna i vesela osoba te odgovorna u svemu što radim.

Da niste profesorica matematike, što biste bili?

Kad sam odlučivala o svojoj budućnosti, izbor su mi bili kemija, fizika i matematika. Odlučila sam se za matematiku.

Koju ste srednju školu završili?

Završila sam Tehničku i prirodoslovnu gimnaziju Ruđera Boškovića; smjer Prirodoslovna gimnazija.

Što vas je potaknulo da postanete nastavnica?

Uvijek sam prijateljima iz škole pomagala u učenju. Najviše sam

im objašnjavala matematiku. Nakon nekog vremena vidjela sam se kao predavač i postala učiteljica.

Koji vam je predmet u osnovnoj školi bio omiljen i zašto?

Osim matematike, u osnovnoj školi najdraži mi je predmet bio Hrvatski jezik koji mi je predavao nastavnik - Dubravko Bartulac.

Imate li hobi?

Nemam hobi, ali volim odlaziti u prirodu i posjećivati zoološke vrtove.

Kako je raditi s današnjom djecom?

Radim vrlo kratko pa ne mogu usporediti rad s današnjom djecom i onom od prije nekoliko godina. Djeca su više manje jednaka. U

svim generacijama postoje oni živahni učenici, oni koji vole učiti i oni koji to baš i me vole.

Da možete vratiti vrijeme, biste li opet izabrali zanimanje profesorica matematike?

Ne bih ništa mijenjala.

Kakvi se bili kao dijete?

Uživala sam u igri i bila živahno dijete. Nisam se žurila odrasti.

Kako vam je bilo raditi kao pripravnica s učiteljicom Anom Krstić Rukavinom?

Nisam mogla poželjeti niti dobiti bolju mentoricu od Ane Krstić Rukavine. Podijelila je sa mnom svoja iskustva i naučila me puno toga za rad u školi. Ona je jedna jako draga i pozitivna osoba.

vana Ivić od prošle godine počela je raditi u našoj školi kao pripravnica Ane Krstić Rukavine. Prije nekoliko mjeseci počinje raditi kao profesorica matematike. O svojim iskustvima u školi progovorila je s našom školskom novinarkom - Elenom Vidaković...

Dunja Lazar u Osijeku

Intervjujerala: Tena Vidaković, školska novinarka

Dunja Lazar od ove školske godine radi u Osnovnoj školi Bratoljuba Klaića, Bizovac kao asistentica u nastavi. U intervjuu s našom školskom novinarkom progovorila je o tome kako joj je raditi u našoj školi te o svojim planovima u budućnosti...

MOJA VELIKA ŽELJA JE DA POSTANEM FIZIOTERAPEUT

Koju ste srednju školu završili?

Opću gimnaziju u Srednjoj školi Valpovo.

Kako vam se sviđa raditi u našoj školi?

Prekrasno je. Djeca su ovdje jako dobra. Profesori i ostali djelatnici škole su također divni i uvijek spremni pomoći.

Kako vam je raditi s djecom?

Moram priznati da mi je malo teško s obzirom na to da mi rad s djecom nije bio prvi izbor. Ali mislim da sam se snašla.

Imate li hobи?

Pa ne bih to nazvala hobijem, ali u slobodno vrijeme volim pročitati dobru knjigu, pogledati seriju ili popiti kavu s prijateljima.

Da niste asistentica u nastavi, što biste bili?

Vjerojatno fizioterapeut, no još me čeka dalek put prije nego što to postanem.

Jeste li prije ove škole radili u nekoj drugoj (školi)?

Ne, ovo mi je prvi puta da radim u školi.

Koji vam je predmet u školi bio omiljen?

U osnovnoj školi najviše sam voljela engleski jezik, a u srednjoj školi mi se svidjela sociologija.

Koji je vaš posao iz snova?

Trenutno se školujem za fizioterapeuta. Vjerujem da će to jednog dana i postati.

Kakvu glazbu sluštate?

Preferiram stranu glazbu, ali volim poslušati i drugu vrstu glazbe..

Koji je vaš životni moto?

Na kraju dana noge vam trebaju biti prljave, kosa raščupana, a oči sjajne. Znači dan trebamo živjeti punim plućima.

INTERVJUIRALA: NICOL CESAREC, ŠKOLSKA NOVINARKA

Jeste li oduvijek htjeli biti nastavnica?

Jesam, uvijek me privlačio rad s djecom i to je odigralo veliku ulogu prilikom odabira ovog zanimanja.

Koju ste školu završili?

Svoje školske dane provela sam u ovoj školi, a mnogi nastavnici koji danas rade bili su i moji učitelji. Prva četiri razreda pohađala sam u Cretu, a od petog do osmog razreda u Bizovcu. Zatim sam završila Prvu gimnaziju u Osijeku, a nakon toga Fakultet za odgojne i obrazovne znanosti u Osijeku.

Biste li nešto promijenili u svome poslu?

Željela bih bolju opremljenost učionice didaktičkim materijalima kako bi se učenicima olakšalo usvajanje nastavnih sadržaja.

Kako biste se opisali u nekoliko riječi?

Ambiciozna, uporna i strpljiva.

Kako vam je raditi djecom?

Rad s djecom je predivan, njihova iskrenost i smijeh ispune mi svaki dan. Iako takav rad zahtijeva strpljenje, razumijevanje, pažnju i nije uvijek jednostavan, isplati se.

“
Rad s djecom je predivan, njihova iskrenost i smijeh ispune mi svaki dan
”

Najljepše je vidjeti njihove izraze lica nakon što ulože trud ili uspiju u nečemu...i kad zajedničkim snagama dođemo do rješenja nekog problema.

Biste li otputovali u neku drugu**državu radi posla?**

Hrvatska je moja domovina, ovdje sam odrasla, moji najbliži su tu. Priznajem da bih morala dobro razmislići, ali u slučaju da je to jedina mogućnost da se zaposlim, otišla bih.

Da niste nastavnica, koji bi drugi posao radili?

Da nisam učiteljica, vjerojatno bih upisala studij psihologije.

Je li vas netko savjetovao koju srednju školu da završite ili je to bio vaš odabir?

U dogovoru s roditeljima upisala sam Prvu gimnaziju kako bih dobila kvalitetno obrazovanje i upisala se na fakultet.

Mislite li da je vaš posao težak?

Ako nešto voliš, onda ti to nije teško. Uživam u ovom poslu i radu s djecom koja su vesela i svaki dan učine posebnim i drugačijim.

Tihana Kujek učiteljica je razredne nastave i na stručnom je usavršavanju kod učiteljice razredne nastave - Ivane Oremuš. Novinarka Nicol Cesrec intervjuirala je Tihanu koja nam je rekla nekoliko zanimljivosti o sebi i svom poslu...

Rad s djecom je prekrasan

PRIREDILA: NICOL CESAREC, ŠKOLSKA NOVINARKA

ZAMISLIMO ŽIVOT BEZ FACEBOOKA

Na satu novinarstva mi – školski novinari sa školskom smo knjižničarkom – Katarinom Antolašić razgovarali o Facebook mreži...

PREDNOSTI I NEDOSTACI FACEBOOK PROFILA

Razgovarali smo o ponašanju učenika na toj mreži i o njezinoj upotrebi, a posebno smo istaknuli njegove prednosti i nedostatke. Facebook je društvena mreža koju koriste više od 1,9 milijuna Hrvata. Prednosti te mreže su što korisnici mogu među prvima saznati novosti iz svijeta, komunikacija ljudi iz različitih država bolja je i jednostavnija. A koji su nedostaci? Nedostaci su situacije u kojima se može ugroziti život korisnika. Mnogi slobodno komentiraju vaše statuse i

fotografije, pri čemu mnogi korisnici Facebook mreže pišu neprimjerene komentare. Osim toga, mnogi korisnici bili su „žrtve“ hakiranja i krađe identiteta.

ŽIVOT BEZ FACEBOOK PROFILA

Došli smo do zaključka da bi život bez Facebooka bio pomalo dosadan i da bi građani bili manje informirani o događanjima u svijetu. Mi – novinarke uz Facebook manje koristimo druge društvene mreže. Kada komentiramo neke fotografije ili statuse svojih Facebook prijatelja,

trudimo se da komentari budu pozitivni i da ni u kom slučaju ne uvrijedimo korisnike Facebook profila.

Došle smo do zaključka da osobe koje vrijede drugu putem Facebook profila ne čine dobro ni sebi ni drugima; tako se udaljavaju od drugih i od sebe samih. Umjesto da učenici provode previše vremena na Facebooku, bilo bi korisnije da vrijeme provode sa svojim prijateljima ili da pročitaju neku dobру knjigu. Vrlo je bitno poštivati privatnost svojih Facebook prijatelja i ni u kom slučaju ju ne ugrožavati.

TEKST PRIPREMLILA: TENA VIDAKOVIĆ, ŠKOLSKA NOVINARKA

MALI PRINC u poznaće svijet

Film Redatelja Willa Vintona iz 1979. godine govori o malom princu, pilotu i o tome kako on - mali princ na svom putu upoznaće mnogo neobičnih ljudi...

Kako priča počinje

Osim o ljudima, ova priča govori o zmiji, lisici i ruži, Prinčevoj prijateljici. Film koji smo taj dan pogledali bio je vrlo poučan, a rečenice ispunjene mudrošću. Taj smo film pogledali na satu novinarstva jer smo učili o tome kako se piše filmska kritika. Osim toga, imali smo priliku usporediti staru (1979) i novu (2015) verziju filma – Mali princ. Pisac započinje priču govoreći o iskustvu iz djetinjstva. Kao dijete nacrtao je dva crteža. Bio je jako tužan jer odrasli nisu shvaćali taj njegov svijet i smatrali su da treba prestati crtati. I to je i učinio. Umjesto crtanja, izabrao je drugo zanimanje – postao je pilot.

A onda je upoznao malog princa

Na putu do njegova odredišta, točnije u pustinji, pokvario mu se avion. Morao ga je sam popraviti. Sutradan ujutro probudio ga je

nježan glasić, to je bio mali princ, glavni lik filma. One crteže koje je pilot pokazivao svojim roditeljima mogao je shvatiti jedino on - mali princ. I tako priča počinje, putovanjem malog princa od jednog do drugog planeta. Na tim je planetima upoznao neobične i vrlo sebične ljude. Posebno je bio vezan za ružu, smatrao ju je prijateljicom. Jako se brinuo za nju.

Mali princ iz 1979. godine prepun je mudrih izreka i vrlo je poučan, i baš se zbog toga razlikuje od današnjih crtića

Susret sa zmijom

Sve je bilo uredu tijekom njegova putovanja, ali odjednom se pred njim stvorila zmija, i iz nje je blje-

snula svjetlost te je mali princ pao na pod. Tada je oputovao na svoje posljednje putovanje. Pilot je bio jako tužan zbog toga, ali se nakon nekog vremena pomirio s time da mali princ neće više biti uz njega. Svaki put kad je pilot gledao prema nebu, pomislio je: „Slatko je gledati nebo noću, kao da sve zvijezde cvjetaju!“

Moramo biti zahvalni na onome što imamo

Mali princ iz 1979. godine prepun je mudrih izreka i vrlo je poučan, i baš se zbog toga razlikuje od današnjih crtića. Ovakva se animacija ne može više vidjeti u današnjim crtićima. Pouka ovog filma i ove knjige je da odrasli i djeca na drugačiji način gledaju svijet. Iako je kraj tužan, mislim da je priča odlična i vrlo poučna. Pogotovo me se dojmio mali princ i njegovo hrabro srce. Govori nam da bismo trebali biti zahvalni na svemu što imamo.

MOJIH NEKOLIKO “TRIKOVA” ZA LJEPOTU I BOLJE UČENJE

Za vas istražuje: Lucija Rukavina, vanjska suradnica

Lucija Rukavina samo je za vas napisala nekoliko savjeta o tome kako održati vašu kosu lijepom, kako se našminkati za određene prilike te kako bolje i uspješnije učiti...

Imaš li problema s kosom? Ideš li na neku zabavu? Ne znaš kakvu bi frizuru napravila?

Imaš li ravnu, a želiš valovitu kosu? Nemaš figaro za kosu kod kuće? Sve što treba napraviti je sljedeće: operi kosu prije spavanja. Neka se prirodno osuši, ali neka bude malo mokra. Uzmi malo aluminijске folije, dužine 40 cm (ovisno koliko je tvoja kosa dugačka), uzmi pramen kose, stavi foliju koju si prije toga oblikovala u obliku slova „i“ te oko nje isprepleti svoj pramen. I tako redom. Ujutro, kada skineš aluminijsku foliju, samo stavi malo laka za kosu. I to je to.

SAVJET: Ako ti se ne da prati kosu, uzmi bočicu s pumpicom i u nju sipaj vodu i šampon za kosu. Malo pošpricaj kosu, i to je to.

Imaš li kovrčavu kosu i ne znaš što bi s njom? Sve što treba je napraviti sljedeće: napravi dva razdjeljka, i s lijeve i desne strane

(pazi da budu jednaka). Sredinu kose pokupi i sveži u rep.

Našminkala bi se za školu, a ne znaš kako?

Za školu je dovoljan samo puder, maskara i malo sjajila. Naravno, ako je u školi neka priredba ili se fotografiraš s razredom i razrednikom, možeš se našminkati nekim ružem nježnije nijanse. Ali, kada je u pitanju šminka i škola, nemoj pretjerivati s njom jer to ne bi bilo primjerno.

Moraš učiti za test? Sutra te nastavnica ili nastavnik pita neku nastavnu cjelinu? Ne možeš učiti jer nisi skoncentriran/a?

Sve što trebaš napraviti je sljedeće: odmori se na sat vremena i pokušaj ponovo učiti. Ako ti ni to ne pomogne, onda pokušaj učiti uz ono što voliš. Npr. voliš igrati odbojku? Onda igraj odbojku i uči. Dok igras odbojku, neka netko bude uz tebe i pročita ti jed-

nu natuknicu. To ponovi onoliko puta koliko udariš loptom o zid. Pripremi prije učenja nešto što voliš jesti od grickalica i slatkiša, i ako nešto naučiš, nagradi se.

Imaš problema s noktima? Kad lakiraš nokte, uvijek lakom prijeđeš i po koži koja se nalazi oko noktiju? Kada to obrišeš, obrišeš i lak za nokte?

Kada umjesto noktiju lakiraš i kožu koja ti se nalazi oko nokta, sve što trebaš napraviti je da uzmeš štapić za uši, aceton staviš na njega i lagano obrišeš nepotreban dio laka.

Kada ti lak prijeđe i na kožu oko noktiju, pri lakiranju samo uzmi najmanji kist za temperu, stavi na njega malo acetona i ukloni lak. Nokti će ti tako biti puno uredniji. Kada lakiraš nokte, probaj kožu oko noktiju lagano oblijepiti selotejpom. Tako ti lak neće prijeći na kožu.

LIKOVNI I LITERARNI RADOVI

NA KRILIMA BJELOGLAVOG SUPA

Dogodilo se to prošle godine. Moja obitelj i ja išli smo na ljetovanje na otok Cres. Kada smo stigli tamo, već je bila večer. Umorni, otišli smo spavati. Nakon nekog vremena, našao sam se u velikom gnezdu gdje su bila dva velika jaja. Nalazio sam se na visokoj, strmoj litici i dugo sam razmišljao kako da sidem. Vidio sam ogromnu pticu kako slijeće u gnezdo i počeo sam vrištati iz svega glasa. Bio je to bjeloglavi sup koji mi je pri-

šao i pozvao me da se popnem na njegova leđa. Prestrašen, uhvatio sam ga za velika krila, a on je brzo poletio. Strah je polako nestao i ja sam se naviknuo na njegovu blizinu. Pitalo me želim li ići u Afriku ili možda u Italiju? Nikako! Želio sam samo ostati ovde. Prihvatio je moj odgovor. Dugo smo letjeli preko plavog mora, sve dok nismo sletjeli do staroga grada oko kojeg su se nalazile zidine. Zatim smo letjeli preko katedrale koja nosi moje ime, Duje. Vidjeli smo Arenu u kojoj su se održavale borbe gladijatora i najljepša jezera

na svijetu, Plitvička jezera. Došli smo do jako velikog grada i na njegovom trgu vidjeli konja, a na njemu konjanika. Na leđima bjeloglavog supa došao sam do moje kuće. Želio sam mu pokazati još jedno mjesto koje nije jako lijepo, ali meni puno znači. Odletjeli smo do izbušenog vodotorjna koji je za mene poseban. Probulio sam se i shvatio da je to bio samo san, ali mi nije bilo jasno, što radi perje u mojoj sobi.

Duje Buljubašić, 3. razr. područna škola Brodanci

MOJE ŽIVOTINJE

I mam mnogo životinja i jako ih volim. Za početak, izdvojila bih one najkrupnije: kravu Rogu s velikim rogovima i kravu Cifru sa šarama. Tu su i telad - Šarena i Malena. Mojim brojnim psima bilo je potrebno dati imena, kako bi se mogla odazvati. Njihova imena su: Azra, Drina,

Tisa i Crni. Najviše volim Azru, ona je njemački ovčar. Jako mi je vjerna. Ostali psi su hrvatski ovčari. Imam i puno ovaca, ali njima nisam davala imena. Osim njih, imam janjad koji neprestano skakuću. Također imam i svinje. One su jako opasne. Njih mogu samo nahraniti i promatrati dok jedu. A za kraj ostavljam svoje najdraže životinje: magarice Lastu i

Ranku. S njima provodim većinu svoga vremena. Obožavam ih trenirati jahanju (galop, kas i hod). Često im nosim jabuke, kruh ili šećer, budući da one to vole jesti. Jako volim sve životinje i puno vremena provodim s njima. Mogu reći da su mi najbolji prijatelji!

Tanja Vranić, 4. razr. područna škola Samatovci

JEDINSTVENI SMO

Svatko je jedinstven, drugačiji, poseban po nečemu. U obitelji, među prijateljima, svi smo jedinstveni. I uvijek se baš mi razlikujemo po nečemu. Bitno je da budemo svoji i da se ne pretvaramo i ne pokušavamo biti nešto

što nismo. U obitelji se razlikujemo po tome što svatko od nas ima drugačiju ulogu. Moramo pomagati, učiti, poslušati... Ja sam jednaka i drugačija od mojih prijatelja. Drugačija sam po oblačenju, po godinama, visini, a jednaka po razumijevanju i ponašanju.

Tena Vidaković, 7. razred

Korana Kučinac, 1. razred

Volim ljeto

Ljeto mi je najdraže godišnje doba. Igram se, kupam, jedem sladoled i odlazim kod tete na more. Volim jesti sladoled od vanilije i čokolade. More je toplo, pjenasto i valovito. I mi se zabavljamo. A kada se vratim kući, prepričat će u školi učiteljici i prijateljima svoje događaje.

Dino Bosak, područna škola Samatovci, 3. razred

Princ u diskoteći

Nedavno se dogodila moderna bajka. Jedan mladić, lijep kao princ volio je ići u diskoteke. Jako je volio plesati. Rekao je svojim roditeljima da si mora naći djevojku koja ima jednaku ljubav prema plesu. Obilazio je sve diskoteke u okolnim gradovima, ali niti jedna mu nije dobro plesala. Mladić se već umorio od potrage za djevojkom. U diskoteći je bio maskenbal i natjecanje na kojem se birao najljepši kostim i ples. Mladić je bio u žiriju koji je nakon nekog vremena odabrao najbolji par. Odabrani su brat i sestra koji su bili u kostimu princa i princeze. Mladić se zaljubio u djevojku a kasnije su se vjenčali i dobili djecu. Otvorili su plesnu školu. Danas pričaju svojoj djeci o ljubavi prema plesu.

Dunja Arambašić, područna škola, Habjanovci 2. razred

Nika Blažević, 4. razred

Nina Drašković, 2. razred

Baka i ja

ada meni baka pokloni čokoladu,

od sreće ju moram poljubiti.

A kada ona mene poljubi,
odmah joj se zahvalim.

Kada me baka pogleda,
odmah se rastopim.
Poljubac joj pružim,
kada god mogu.

Ona je dobra.

Kada dođem kod nje, svašta ja mogu.

Previše ju volim,

pa što ja tu mogu.

Tena Trac, treći razred

Dino Bosak, 3. razred područne škole Samatovci

Put oko svijeta

Autorica:
**Gabrijela Levačić,
vanjska suradnica**

Sretno, dragi osmasi

